

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0165/2013

6.5.2013

MIETINTÖ

vuosituhannen kehitystavoitteista – vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen
määrittely
(2012/2289(INI))

Kehitysyhteistyövaliokunta

Esittelijä: Filip Kaczmarek

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	23
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	29
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	37

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

vuosituhannen kehitystavoitteista – vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen määrittely (2012/2289(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien (YK) 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhattajulistuksen,
- ottaa huomioon päätöslauselman ”Keeping the promise: United to achieve the Millennium Development Goals”, jonka vuosituhattavoitteita käsittelevä YK:n yleiskokouksen korkean tason täysistunto hyväksyi 65. kokouksessaan vuonna 2010,
- ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyn YK:n neljännen naisten maailmankonferenssin, Pekingissä hyväksytyt julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n Peking +5 -erityisistunnossa 9. kesäkuuta 2000, Peking +10 -erityisistunnossa 11. maaliskuuta 2005 ja Peking +15 -erityisistunnossa 2. maaliskuuta 2010 hyväksytyt päätösasiakirjat, jotka koskivat lisätoimia ja -aloitteita, joilla pannaan täytäntöön Pekingin julistus ja toimintaohjelma ja joissa jäsenvaltiot sitoutuivat ryhtymään toimenpiteisiin sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi kahdellatoista osa-alueella,
- ottaa huomioon vähiten kehittyneitä maita koskevan Istanbulin toimintaohjelman vuosiksi 2011–2020,
- ottaa huomioon Kairossa vuonna 1994 järjestetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa hyväksytyt ja seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja siihen liittyvät oikeudet tärkeäksi osaksi kestävä kehityksen toteuttamista tunnustavan toimintaohjelman täytäntöönpanon,
- ottaa huomioon tammikuussa 2010 julkaistun YK:n kehitysohjelman (UNDP) raportin ”Beyond the Midpoint – Achieving the Millennium Development Goals”,
- ottaa huomioon UNDP:n inhimillisen kehityksen raportin 2010 ”Kansojen todellinen varallisuus – Polkuja inhimilliseen kehitykseen”,
- ottaa huomioon YK:n selvityksen ”Gender Chart 2012”, jossa arvioidaan sukupuolten tasa-arvon kehittymistä kahdeksan vuosituhannen kehitystavoitteen osalta,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelman (UNDP) inhimillisen kehityksen raportin 2011,
- ottaa huomioon Brasiliassa Rio de Janeirossa 20.–22. kesäkuuta 2012 pidetyssä YK:n kestävä kehityksen kokouksessa (Rio+20) hyväksytyt loppujulistuksen,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksessa vuonna 1979 hyväksytyt kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, jossa määritellään naisten syrjintä ja esitetään toimintasuunnitelma tällaisen syrjinnän lopettamiseksi kansallisten toimien avulla,

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja ihmisoikeuksien oikeudellisen kehyksen,
- ottaa huomioon YK:n kehitysyhteistyöohjelmaa vuoden 2015 jälkeen käsittelevän YK-järjestelmän työryhmän, jota YK:n taloudellisten ja sosiaalisten asioiden osasto johtaa yhdessä UNDP:n kanssa kaikkien YK:n järjestöjen tuella ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerille kesäkuussa 2012 annetun YK:n raportin ”Realizing the future we want for all”,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin nimittämistä korkea-arvoisista henkilöistä koostuvan, kehitysyhteistyöohjelmaa vuoden 2015 jälkeen käsittelevän ryhmän toiminnan ja Rio+20-konferenssin tulokset,
- ottaa huomioon Meksikon Monterreyssä 18.–22. maaliskuuta 2002 pidetyssä kansainvälisessä kehitysrahoituskokouksessa hyväksytyn Monterreyn konsensuksen,
- ottaa huomioon Busanissa joulukuussa 2011 pidetyssä avun tuloksellisuutta koskeneessa korkean tason kokouksessa annetun julistuksen ja toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Pariisiin julistuksen avun tehokkuudesta ja Accran toimintaohjelman,
- ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen¹ ja EU:n menettelysäännöt täydentävyydestä ja työnjaosta kehitysyhteistyöpolitiikassa²,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 7 artiklan, jonka mukaan unioni varmistaa eri politiikkojensa ja toimiensa välisen johdonmukaisuuden kaikki tavoitteensa huomioon ottaen,
- ottaa huomioon SEUT:n 208 artiklan 1 kohdan, jossa määrätään, että unioni ”ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin”,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus” (COM(2005)0134) ja ulkoasiainneuvoston 3166. kokouksessa 14. toukokuuta 2012 hyväksytyt neuvoston päätelmät aiheesta ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus”,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”EU:n poliittinen toimintakehys kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista” (COM(2010)0127),
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Humanitaarinen elintarvikeapu” (COM(2010)0126),

¹ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

² Neuvoston päätelmät 9558/07, 15.5.2007.

- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”EU:n lähestymistapa: selviytymiskyvyn kehittäminen hyödyntämällä ruokaturvakriiseistä saatuja kokemuksia” (COM(2012)0586),
- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Ulkomaanavulla parannusta äitien ja lasten ravitsemukseen: EU:n toimintakehys” (COM(2013)0141),
- ottaa huomioon 19. syyskuuta 2008 annetun vuosituhannen kehitystavoitteita käsittelevän EU:n kehitysraportin ”Millennium Development Goals at Midpoint: Where do we stand and where do we need to go?”,
- ottaa huomioon 27. helmikuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä kaikille: köyhyyden poistaminen ja kestävä tulevaisuuden turvaaminen maailmanlaajuisesti” (COM(2013)0092),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kumppanuusvälineen perustamisesta kolmansien maiden kanssa tehtävää yhteistyötä varten (COM(2011)0843, SEC(2011)1475, SEC(2011)1476),
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2011 esitetyn komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta (COM(2011)0840),
- ottaa huomioon 29. heinäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio” (COM(2011)0500) ja Eurooppa 2020 -strategian talousarviosta samana päivänä annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”A Budget for Europe 2020: the current system of funding, the challenges ahead, the results of stakeholders consultation and different options on the main horizontal and sectoral issues” (SEC(2011)0868),
- ottaa huomioon komission yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Gloaali Eurooppa – Uusi lähestymistapa EU:n ulkoisen toiminnan rahoittamiseen” (COM(2011)0865),
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Monivuotisen kehityksen laatiminen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisien maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (yhdestoista Euroopan kehitysrahasto)” (COM(2011)0837),
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 3218. kokouksessa 31. tammikuuta 2013 hyväksytyt neuvoston päätelmät EU:n tuesta pysyvälle muutokselle siirtymäyhteiskunnissa,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 3166. kokouksessa 14. toukokuuta 2012 hyväksytyt neuvoston päätelmät aiheesta ”EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma”,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle

aiheesta ”Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa” (COM(2012)0492),

- ottaa huomioon EU:n kannan valmistelua koskevat komission julkiset kuulemiset kehitysyhteistyötä koskevan kehyksen valmistelusta vuoden 2015 jälkeiseksi ajaksi (”Towards a Post-2015 Development Framework”¹), jotka järjestettiin 15. kesäkuuta 2012 ja 15. syyskuuta 2012 välisenä aikana ja johon kaikki asianomaiset sidosryhmät, yksittäiset henkilöt, järjestöt (valtiolliset ja valtiosta riippumattomat, parlamentaariset, akateemiset ja yksityissektorin järjestöt) ja valtiot saattoivat osallistua,
 - ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Kaksitoistakohtainen EU:n toimintasuunnitelma vuosituhaten kehitystavoitteiden tueksi” (COM (2010)0159),
 - ottaa huomioon 19. toukokuuta 2010 annetun valiokunta-aloitteisesta mietinnön ”Kehitys kohti vuosituhatavoitteiden saavuttamista: syyskuussa 2010 pidettävää YK:n korkean tason kokousta varten valmisteilla oleva väliarviointi” (2010/2037(INI)),
 - ottaa huomioon tammikuussa 2013 julkistetun vuosituhaten kehitystavoitteita ja vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevan selvityksen ”Millennium Development Goals and beyond 2015 – a strong EU engagement”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A7-0165/2013),
- A. katsoo, että määrällisesti rajoitettujen, mutta konkreettisten ja aikaan sidottujen tavoitteidensa ansiosta vuosituhaten kehitystavoitteiden avulla on lisätty tietoisuutta siitä, että maailmanlaajuisen köyhyyden poistaminen on kiireellinen haaste ja kansainvälisten toimien painopistealue; toteaa, että vuosituhaten kehitystavoitteiden määräaikaan eli vuoteen 2015 on vielä kaksi vuotta aikaa ja siihen nähden on saavutettu huomattavaa edistystä: tavoite äärimmäisen köyhyyden puolittamisesta on saavutettu, kuten myös niiden ihmisten osuuden puolittaminen, joilla ei ole luotettavaa mahdollisuutta saada hyvälaatuaista juomavettä, ja 200 miljoonan slummeissa asuvan ihmisen olosuhteet ovat parantuneet, peruskoulutukseen osallistuvien tyttöjen määrä on nyt poikien tasolla ja lapsi- ja äitikuolleisuus on vähentynyt jatkuvasti; toteaa, että nykyisissä vuosituhaten kehitystavoitteissa köyhyyden perimmäisiin syihin, joita ovat muun muassa maiden sisäinen ja eri maiden välinen eriarvoisuus, sosiaalinen syrjäytyminen, luonnon monimuotoisuus ja hallinto, ei kuitenkaan puututa riittävästi;
- B. ottaa huomioon, että komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin allekirjoittama kehityspoliittikkaa koskeva eurooppalainen konsensus kuuluu unionin säännöstöön; muistuttaa tämän asiakirjan merkityksestä ja soveltamisalasta, sillä se muodostaa eurooppalaisen kehityspoliittisen toimintasuunnitelman yhdessä lainsäädännön ja siihen perustuvien suuntaviivojen kanssa;

¹ http://ec.europa.eu/europeaid/what/millennium-development-goals/index_en.htm

- C. toteaa, että vuosituhannen kehitystavoitteet ovat auttaneet määrittelemään köyhyyden ihmisten elämään vaikuttavana moniulotteisena puutteena, joka koskee koulutusta, terveyttä, ympäristöä, ruokaa, työllisyyttä, asumista ja sukupuolten tasa-arvoa;
- D. toteaa, että maailmanlaajuisia ongelmia, kuten nälänhätä, aliravitsemus, kaikkien saatavilla olevien laadukkaiden terveydenhuoltopalvelujen puute, asianmukaisten ja turvallisten puhtaanapito- ja hygieniajärjestelmien puute, laadukkaan koulutuksen ja alemman perusasteen ja keskiasteen koulutuksen riittämätön taso, korkea työttömyys ja erityisesti nuorisotyöttömyys, sosiaaliturvan puute ja ihmisoikeuksien noudattamisen riittämättömyys, eriarvoisuus, myös sukupuolten välillä, ympäristön tilan heikkeneminen ja ilmastonmuutos, on edelleen jäljellä ja niiden odotetaan lisääntyvän, mikä edellyttää sellaisten uusien kehityspolkujen löytämistä, joiden avulla voidaan saavuttaa osallistava ja kestävä kehitys kaikille;
- E. toteaa, että maailmassa on lähes miljardi aliravittua ihmistä ja yli 200 miljoonaa työtöntä; toteaa, että vain 28 prosenttia maailman väestöstä on kattavien sosiaaliturvajärjestelmien piirissä, mikä heijastaa epävirallisen työn suurta määrää, ja toteaa, että arviolta 1,4 miljardin ihmisen saatavilla ei ole riittäviä energiapalveluja, mikä heikentää heidän mahdollisuuksiaan selvitä köyhyydestä;
- F. toteaa, että kehitysmaissa kuolee vuosittain aliravitsemuksen vuoksi arviolta 2,6 miljoonaa lasta ja että aliravittujen määrän odotetaan lisääntyvän ilmastonmuutoksen vuoksi;
- G. toteaa, että arviolta 140 miljoonaa tyttölasta päättyy lapsimorsiamiksi vuoteen 2020 mennessä, jos lasten avioliittojen määrä säilyy nykyisellään;
- H. toteaa, että kolme neljäsosaa maailman köyhistä ihmisistä elää keskituloisissa maissa ja että Maailmanpankin vuoden 2008 maailman kehitysindikaattorien mukaan maiden sisäinen tulotasoon ja vaurauteen liittyvä eriarvoisuus on kasvanut 1980-luvun alusta asti myös korkeatuloisissa maissa; toteaa, että myös tuloihin ja työhön liittyvä epävarmuus on lisääntynyt ulkoistamiseen ja heikompaan työsuojeluun perustuvien globalisaatiomallien vuoksi;
- I. toteaa, että ennusteiden mukaan vuonna 2015 yli 600 miljoonaa ihmistä käyttää edelleen terveystarvikkeita aiheuttavia käyttökeltomaisia vesilähteitä ja että erityisesti lukuisissa Afrikan maissa, mutta myös nousevien talouksien maissa elää miljardi ihmistä, joista 70 prosenttia on naisia, alle 1,25 Yhdysvaltojen dollarilla päivässä ja että nykyisten suuntauksien jatkuessa ilman perusjätevesihuoltoa olevien ihmisten määrän puolittamista koskevaa vuosituhannen kehitystavoitetta ei saavuteta ennen vuotta 2049; toteaa, että työttömänä on tällä hetkellä lähes 200 miljoonaa ihmistä – joista noin 74 miljoonaa on 15–24-vuotiaita – ja että vain 20 prosentilla maailman väestöstä on riittävä sosiaaliturva, kun taas yli puolella maailman väestöstä ei ole minkäänlaista sosiaaliturvaa; toteaa, että nimeämällä vuosi 2015 eurooppalaiseksi kehitysyhteistyön teemavuodeksi Euroopan kansalaisille voidaan jakaa tietoa uusien vuosituhannen kehitystavoitteiden merkityksestä;
- J. toteaa, että vuosien 2007–2010 maailmanlaajuinen elintarvike-, energia- ja rahoituskriisi nosti yhdessä maailmanlaajuisten taloustaantumien ja ilmastonmuutoksen kanssa esille kansainvälisten elintarvikkeiden tuotantojärjestelmien haavoittuvuuden ja paljasti

heikkouksia rahoitus- ja hyödykemarkkinoiden toiminnassa ja puutteita globaalin hallinnan mekanismeissa;

- K. katsoo, että kestävyteen liittyvät kysymykset, kuten tarve vähentää kiireellisesti maailman kasvihuonekaasupäästöjä ja saavuttaa luonnonvarojen tasapuolisempi ja kestävämpi hallinta ja hallinnointi, muodostavat keskeisen haasteen muutoksiin pyrkivälle ohjelmalle;
- L. toteaa, että vuonna 1986 annetussa julistuksessa oikeudesta kehitykseen vahvistetaan, että kehitys on ihmisten perusoikeus; toteaa, että julistuksessa sitoudutaan ”ihmisoikeuspohjaiseen” lähestymistapaan, jota luonnehtii kaikkien ihmisoikeuksien (taloudelliset, sosiaaliset, kulttuuriset ja poliittiset oikeudet sekä kansalaisoikeudet) toteutuminen, ja että julistuksessa sitoudutaan myös vahvistamaan kansainvälistä yhteistyötä;
- M. toteaa, että vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttaminen määräajassa riippuu pitkälti globaalin kumppanuuden toteutumisesta, ja katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden ei pitäisi olla noudattamatta sitoumuksiaan ja antaa nykyisen talous- ja rahoituskriisin pysäyttää jo saavutettua edistystä;
- N. toteaa, että SEUT:n 208 artiklassa vahvistetaan, että unionin kehitysyhteistyöpolitiikan päätavoite tällä alalla on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen;
- O. katsoo, että 50 vuotta jatkunut rahoittajajohtoinen kehityspolitiikka on aiheuttanut kohtuutonta riippuvaisuutta¹;
- P. toteaa, että YK tekee kattavalla tavalla tiivistä yhteistyötä kaikkien sidosryhmien kanssa vuosituhaten kehitystavoitteiden liikkeelle paneman dynamiikan jatkamiseksi sekä viedäkseen eteenpäin myös vuoden 2015 jälkeistä kunnianhimoista kehitysyhteistyöohjelmaa, jonka olisi perustuttava avun laadun parantamiseen, parempaan koordinointiin sekä toimintalinjojen johdonmukaisuutta koskevien periaatteiden noudattamiseen;
- Q. toteaa, että EU on sitoutunut varmistamaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden Eurooppa-neuvoston vuonna 2005 tekemien päätelmien mukaisesti, mikä on vahvistettu uudelleen 14. toukokuuta 2012 annetuissa päätelmissä²;
- R. toteaa, että EU on sitoutunut maailman suurimpana rahoittajana saavuttamaan vuosituhaten kehitystavoitteet ajallaan ja erittäin sitoutunut neuvotteluihin vuoden 2015 jälkeisestä kehitysyhteistyöohjelmasta;
- S. toteaa, että Euroopan parlamentti pitää tätä prosessia erityisen merkittävänä, ja katsoo, että EU:n olisi toimittava vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen liikkeellepanevana voimana;

¹ <http://www.ecdpm-talkingpoints.org/african-consultations-post2015-development-agenda>

² Asiakirja 9317/12.

- T. toteaa, että huomattava määrä epävakaita tai konfliktista kärsiviä valtioita ei ole saavuttanut yhtäkään vuosituhannen kehitystavoitetta¹;
- U. ottaa huomioon, että rauhan, turvallisuuden, demokratian, ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja poliittisen vakauden puuttuminen yhdistettynä korruptioon ja ihmisoikeusrikkomuksiin estävät usein köyhiä maita hyödyntämästä kaikkia kehitysmahdollisuuksiaan;
- V. ottaa huomioon, että 75 prosenttia maailman köyhistä ihmisistä asuu keskitulotason maissa kyseisten maiden talouskasvusta huolimatta, ja katsoo, että keskitulotason maiden erityisasemaa ei siksi pitäisi sivuuttaa vuosituhannen kehitystavoitteita tarkasteltaessa ja että samalla on otettava huomioon uudessa kehitysyhteistyöohjelmassa sovittu eriyttämisen periaate;

I. Vuosituhannen kehitystavoitteet ja uudet haasteet

1. toteaa, että vuonna 2000 määritellyt vuosituhannen kehitystavoitteet ovat osa keskituloisissa maissa saatuja monia hyviä tuloksia ja että nämä tulokset on arvioitava oikein tulevaa kehystä varten, jotta voidaan saavuttaa maailmanlaajuisempia ja kestävämpiä tuloksia;
2. painottaa, että maailmanlaajuinen toimintaympäristö on muuttunut jyrkästi kuluneen vuosikymmenen aikana, kuten myös köyhyyden luonne, sillä syventyneestä kuilusta ja maiden sisäisestä ja eri maiden välisestä eriarvoisuudesta on köyhyyden poistamisessa tullut merkittävä ongelma;
3. panee merkille, että vaikka joistakin kehitysmaista on tullut avunantajia, ne kärsivät huomattavasta ja lisääntyvästä eriarvoisuudesta, joka on verrattavissa muiden kehitysmaiden kärsimään eriarvoisuuteen; huomauttaa, että muun muassa ilmastonmuutos, puutteellinen elintarviketurva, muuttoliike, työttömyys, väestörakenteen muutos, korruptio, vähäiset voimavarat, kestämatön kasvu, talous- ja rahoituskriisit sekä ihmisoikeuksien loukkaukset asettavat monitahoisia ja toisiinsa kytkeytyviä haasteita;
4. palauttaa mieliin, että ympäristön tilan heikkeneminen vaarantaa vuosituhannen kehitystavoitteiden ja niihin sisältyvän äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistamista koskevan tavoitteen saavuttamisen; muistuttaa erityisesti, että jatkuva eriarvoisuus ja taistelu niukoista varoista aiheuttavat huomattavissa määrin konflikteja, nälänhätää, turvattomuutta ja väkivaltaa, mitkä puolestaan ovat merkittävässä asemassa jarruttamassa inhimillistä kehitystä ja pyrkimystä kestäväan kasvuun; kehottaa hyväksymään kokonaisvaltaisemman lähestymistavan, jossa otetaan huomioon kestäväan kehityksen Rio+20-konferenssin tulokset ja jatkotoimet;
5. muistuttaa, että EU:n kauppaa- ja kehityspolitiikkojen johdonmukaisuutta tarvitaan etenkin syrjäisimmillä alueilla;

¹ OECD:n ja muiden vuonna 2011 julkaisemien näkemysten mukaan konfliktit, epävakaut olot ja aseellinen väkivalta ovat vuosituhattavoitteiden saavuttamatta jäämisen tärkeimpiä syitä.

6. kehottaa EU:ta painokkaasti esiintymään vahvana johtajana vuoden 2015 jälkeistä toimintakehystä koskevissa keskusteluissa ja YK:n huippukokoukseen asti sekä vahvistamaan yhteisen, vaikuttavan ja kunnianhimoisen kannan periaatteisiin ja tavoitteisiin, jotka olisi sisällytettävä vuoden 2015 jälkeiseen kehitysyhteistyötä koskevaan uuteen kehykseen; panee samalla merkille, että tarvitaan yksi kattava ja yhdistetty kehys, johon sisältyy selkeitä vertailukohtia ja jossa otetaan huomioon tärkeimmät kehitykseen ja kestäväyyteen liittyvät kysymykset, ja että tämän kehyksen on oltava luonteeltaan yleinen ja maailmanlaajuinen ja sen avulla on lisättävä kaikkien vaurautta, ihmisoikeuksia ja hyvinvointia, mikä merkitsee sitä, että kehitysmaat osallistuvat suoraan ja aktiivisesti sen laatimiseen ja täytäntöönpanoon ja että kehyksessä kiinnitetään huomiota vauraampien maiden merkitykseen ja vastuuseen – myös muun kuin rahoituksen osalta – kehyksen onnistumisen kannalta;
7. huomauttaa, että kestäväan kehitykseen tähtäävän maailmanlaajuisen yhteistyön suuntausta olisi muutettava siten, että siinä otetaan huomioon muuttunut tilanne ja että se yhdistetään tiiviisti vuoden 2015 jälkeisen toimintaohjelman uusiin ulottuvuuksiin; korostaa, että uudelleenmuotoiltu ja lujitettu kestäväan kehitykseen tähtäävä maailmanlaajuinen yhteistyö on tärkeää vuoden 2015 jälkeisen toimintaohjelman täytäntöönpanon kannalta ja tehokkaiden vastuumeکانismien takaamiseksi kaikilla tasoilla;
8. katsoo, että tämä yhdistetty lähestymistapa edellyttää asianmukaista koordinointia EU:n ja sen jäsenvaltioiden välillä ennen kuin se esitellään syksyllä New Yorkin huippukokouksessa sekä merkittävää näkyvyyttä kehitysyhteistyöstä vastaavan komission jäsenen alaisuudessa käytävissä neuvotteluissa; kehottaa maailmanlaajuisesti merkittävänä rahoittajana toimivaa EU:ta omaksumaan täysimääräisesti asemansa vuoden 2015 jälkeisen toimintaohjelman keskeisenä toimijana;
9. vaatii, että vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyökehyksen tavoitteisiin on sisällytettävä vuosituhatien kehitystavoitteet ja kestävät kehitystavoitteet ja että kehyksen avulla on edistettävä kaikkien vaurautta ja hyvinvointia, naisten, lasten, ikääntyneiden ja vammaisten kaltaiset heikommassa asemassa olevat ryhmät mukaan luettuina; korostaa, että valmiuksien mukaisia kansallisia tavoitteita on asetettava aidosti joustavasti ja siten, että kehitysmaat ja -kumppanit, erityisesti kansalaisyhteiskunta, osallistuvat siihen suoraan ja aktiivisesti; huomauttaa, että vauraiden maiden on esitettävä vahvoja sitoumuksia, jotka liittyvät sekä näiden maiden omaan kehitykseen että niiden politiikkoihin, joilla on vaikutusta muihin maihin;
10. korostaa, ettei naisten asemaa koskevien vuosituhatien kehitystavoitteiden paikallaan polkeminen johdu pelkästään rahoitusongelmista tai teknisistä esteistä, vaan se on erityisesti seurausta poliittisen tahdon puuttumisesta;

II. Köyhyyden poistaminen

11. kehottaa painokkaasti asettamaan EU:n kehitysyhteistyön ensisijaisena tavoitteena olevan köyhyyden poistamisen ja kestävä, maapallon sietokykyyn perustuvan sosiaalisen ja ympäristökehityksen saavuttamisen vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyöohjelman välttämättömiksi yleisiksi painopistealueiksi;
12. korostaa, että eriarvoisuus hidastaa talouskasvua ja vaikeuttaa köyhyyden poistamiseen liittyviä ponnisteluja; palauttaa erityisesti mieliin, että huomattava eriarvoisuus vaikeuttaa sosiaalisen yhteisvastuun periaatteisiin perustuvien laaja-alaisten, tulonjakoon perustuvien ja verotuksellisesti kestävien sosiaaliturvajärjestelmien kehittämistä ja voi lisätä rikollisuuden määrää tai aiheuttaa väkivaltaisia konflikteja erityisesti monikulttuurisissa yhteiskunnissa; uskoo, että on puututtava köyhyyden rakenteellisiin syihin, jotta yhteiskuntaa voidaan tosiasiallisesti muuttaa;
13. panee merkille sen, miten kehitys ja köyhyyden poistaminen liittyvät yhteen rauhaa, turvallisuutta, ympäristöä, ihmisoikeuksia, sukupuolten tasa-arvoa, demokratiaa ja hyvää hallintoa koskevien haasteiden kanssa; kehottaa näin ollen uudistamaan köyhyyden poistamiseen tähtäävää linjausta siten, että siinä otetaan huomioon osallistavan talouskehityksen ja kasvun, budjettivaroin toteutettavan hyvinvoinnin uudelleenjaon, ihmisarvoisen työn, tehokkaan ammatillisen koulutuksen, ympäristön kestävyuden, ihmisoikeuksien ja hyvän hallinnon merkitys;
14. kehottaa ankkuroimaan uuden vuosituhtavoiteohjelman vuonna 1986 annettuun julistukseen oikeudesta kehitykseen, jossa tunnustetaan kehitys ihmisten perusoikeudeksi ja lisäksi käsitellään kehitystä prosessina;
15. kehottaa yhdistämään sukupuolinäkökulman valtavirtaistamisen kasvu- ja kehitysohjelman lähestymistapaan köyhyyden poistamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon sisällyttämiseksi kaikkiin EU:n ohjelmiin, politiikkoihin ja strategioihin sekä kokonaisvaltaisesti vuoden 2015 jälkeiseen vuosituhtavoitekehitykseen;
16. painottaa, että osallisuus on dynaaminen käsite, joka ulottuu pelkkää köyhien auttamista koskevaa strategiaa pidemmälle ja edellyttää painopistealueiden laajentamista siten, että niihin sisällytetään heikossa asemassa oleva ja epävarmoissa työolosuhteissa elävä väestö, mikä edellyttää kehitysstrategian ankkuroimista makrotaloudelliseen kehitykseen; katsoo, että laadullisten indikaattoreiden määrittäminen on ensiarvoisen tärkeää, jotta voidaan valvoa sekä kehitysprosessin osallisuuden ja kestävyuden tasoa että sitä, missä määrin varattomimpien ja heikoimmassa asemassa olevien ryhmien tarpeet otetaan huomioon;
17. toteaa, että köyhyyden määrittely ei pitäisi perustua ainoastaan BKT:hen, ja kehottaa siksi määrittämään köyhyyden laajemmin; korostaa, että maailmanlaajuisten ja kansallisten keskiarvojen ulkopuolelle jää huomattava osuus maailman köyhistä ihmisistä;

Terveys, ravitseminen, koulutus ja sosiaaliturva

18. tunnustaa, että lasten ja äitien aliravitsemuksen ratkaiseminen edellyttää pitkäkestoisia kehitysstrategioita, joissa keskitytään terveyden, koulutuksen, vesi- ja jätevesihuollon ja maatalouden kaltaisiin aloihin, jotka vaikuttavat aliravitsemukseen;
19. muistuttaa, että ihmisten hyvinvoinnin moniulotteisuus on tunnustettava täysimääräisesti; muistuttaa tältä osin, että terveys, ravitseminen, sosiaaliturva, sukupuolten tasa-arvo ja koulutus ovat erittäin tärkeitä köyhyyden poistamisessa ja osallistavan talouskasvun lisäämisessä;
20. korostaa sukupuolten välisen kuilun kiinnikuromisen merkitystä ensinnäkin koulutuksessa, jossa on kyse inhimillisen pääoman keskimääräisen laadun parantamisesta, ja toiseksi terveydessä, jotta äitiysterveyden parantamisessa ja lapsikuolleisuuden vähentämisessä voidaan saavuttaa lisää edistystä;
21. pyytää EU:ta puolustamaan voimakkaasti parasta mahdollista terveyden tasoa, mukaan lukien seksuaali- ja lisääntymisterveys ja niihin liittyvät oikeudet, myös hiv/aidsin yhteydessä, muun muassa tarjoamalla vapaaehtoista perhesuunnittelua, mahdollisuutta turvalliseen aborttiin ja ehkäisyvälineitä;
22. korostaa, että vuoden 2015 jälkeinen vuosituhattavoitekehitys sisältää erityisen tavoitteen kaikkien naisiin kohdistuvien väkivallan muotojen poistamiseksi;
23. painottaa, että yleinen sairausvakuutusurva – johon kuuluvat sekä hoito että ennaltaehkäisevä lähestymistapa – ja yleinen ravitsevan ruoan saatavuus sekä kaikille avoin ja kaikilla tasoilla saatavilla oleva laadukas ja työllistymisen mahdollistava koulutus olisi asetettava vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyöohjelman tärkeimmiksi tavoitteiksi;
24. vaatii sisällyttämään vuoden 2015 jälkeiseen toimintakehykseen ensinnäkin laadukkaan terveydenhuollon saatavuutta ja kohtuuhintaisuutta koskevia tavoitteita, joissa keskitytään terveyden edistämisestä, ennaltaehkäisystä ja hoitotoimenpiteistä, mukaan lukien seksuaali- ja lisääntymisterveys ja niihin liittyvät oikeudet sekä hiv/aids, koostuviin olennaisiin näkökohtiin, ja toiseksi konkreettisia toimia sellaisten perusterveydenhuollon järjestelmien perustamiseksi, joiden avulla taataan ennaltaehkäisy ja hoito ja tuki kaikille ihmisille ja myös vähemmistöjen, vankien, maahanmuuttajien, laittomasti maassa oleskelevien ihmisten, seksityöläisten ja huumausaineiden käyttäjien kaltaisille kaikkein syrjäytyneimmille ja heikoimmassa asemassa oleville ryhmille;
25. pyytää vauhdittamaan kansainvälisiä toimia äitiyskuolleisuuden, vastasyntyneiden kuolleisuuden ja lapsikuolleisuuden vähentämiseksi sekä toteaa jälleen, että lisääntymisterveydenhuollon yleinen saatavuus on tällä alalla keskeisessä asemassa;
26. kehottaa tukemaan myös jatkossa tutkimusta tehokkaampien ja kestävämpien ennaltaehkäisy- ja hoito-ohjelmien luomiseksi sekä tutkimus- ja kehitystyötä lääketieteellisten menetelmien, kuten rokotusten, lääkkeiden ja diagnostiikan, tehostamiseksi;

27. korostaa, että naisilla on tärkeä rooli ravitsemukseen ja elintarviketurvaan liittyvissä asioissa, koska 80 prosenttia Afrikan maataloudesta on heidän vastuullaan, vaikeivät he edelleenkin juuri koskaan voi omistaa viljelemäänsä maata; painottaa, että tämän vuoksi nälän poistaminen edellyttää pienviljelijöiden tukemista, jotta nämä voivat tuottaa riittävästi ruokaa itselleen ja perheenjäsenilleen; toteaa, että valtaosa pienviljelijöistä on naisia; kehottaa noudattamaan kaikissa elintarviketurvallisuutta koskevista ohjelmissa sukupuolen huomioon ottavaa lähestymistapaa; korostaa tarvetta ennaltaehkäistä ja hoitaa etenkin raskaana olevien naisten sekä pikkulasten aliravitsemusta hyväksi todetuilla menetelmillä;
28. korostaa tarvetta suunnitella ja toteuttaa terveysohjelmia, joilla vahvistetaan terveydenhoitojärjestelmiä, koska maailmanlaajuinen talouskriisi on kiihdyttänyt HI-viruksen/aidsin, tuberkuloosin, malarian sekä niin kutsuttujen laiminlyötyjen trooppisten sairauksien leviämistä;
29. korostaa, että odottavien äitien terveydentilan parantamista koskeva tavoite on tärkeä, jotta voidaan vähentää äitiyskuolleisuutta ja mahdollistaa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä sekä perhesuunnittelua koskevien palvelujen yleinen saatavuus; korostaa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevan valistuksen ja tiedottamisen merkitystä välttämättömänä osana naisten terveyttä koskevaa asialistaa;
30. toteaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että sekä tytöille että pojille opetetaan sukupuolten tasa-arvoa koskevia asioita heti, kun he aloittavat koulunkäynnin, jotta asenteet ja sosiaaliset stereotypiat muuttuvat vähitellen ja sukupuolten tasa-arvosta tulee yhteiskunnan perusperiaate kaikissa maailman maissa;
31. kehottaa jättämään vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista edistävät EU:n humanitaarisen avun määrärahat selkeästi sellaisten rajoitusten ulkopuolelle, joita Yhdysvallat tai muut avunantajat asettavat humanitaariselle avulle, ja varmistamaan erityisesti, että aseellisten konfliktien yhteydessä raiskatuksi tulleilla naisilla ja tytöillä on mahdollisuus teettää abortti;
32. tunnustaa, että ihmisarvoiset työmahdollisuudet antavat köyhille kotitalouksille mahdollisuuden nostaa itsensä pois köyhyydestä ja ovat tärkeitä työkaluja, joiden avulla yksilöt ja perheet voivat parantaa itsetuntoaan, tuntee kuuluvansa yhteisöön ja osallistua sen toimintaan tuottavalla tavalla; vaatii, että täysi ja tuottava työllisyys ja ihmisarvoinen työ on asetettava vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyöohjelman keskeiseksi tavoitteeksi, ja vaatii tukemaan tätä tavoitetta köyhyyden vähentämiseen ja selviytymiskyvyn kehittämiseen tähtäävien hyvin suunniteltujen kansallisten sosiaalisen suojelun vähimmäistasojen täytäntöönpanon avulla;
33. korostaa, että terveyskasvatus ja -valistus ovat kansanterveyden parantamisen tärkeitä osa-alueita;
34. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota myös tarttumattomien tautien, kuten syövän, torjumiseen;
35. kehottaa edistämään naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä ja sukupuolten tasa-arvoa vuoden 2015 jälkeisessä vuosituhattavoitekehityksessä kuromalla kiinni sukupuolten

välisiä kuiluja kaikilla koulutuksen tasoilla sellaisten erityisten tavoitteiden avulla, joihin kuuluvat muun muassa laadukkaan koulutuksen yleinen saatavuus ja tutkinnon suorittaminen (peruskoulussa, keskiasteen oppilaitoksissa ja korkea-asteen opetuksessa) sekä ammatillinen koulutus yhdessä nuorisoystävällisen työpaikkojen luomista koskevan politiikan kanssa, naisten lukutaidottomuuden poistaminen ja kattavan seksuaalivalistuksen saatavuus koulussa ja koulun ulkopuolella;

III. Hyvä hallinto

36. tähdentää, että vuoden 2015 jälkeisessä kestävästä kehitysyhteistyön kehityksessä edellytetään demokraattista hallintoa ja ihmisoikeuksia koskevan periaatteen noudattamista, tehokkaita, avoimia ja luotettavia instituutioita ja kumppaneita kaikilla tasoilla sekä vaikutusvaltaista kansalaisyhteiskuntaa, joka on otettu järjestelmällisesti mukaan demokratiakehitykseen; vaatii, että kehityksen on perustuttava tärkeisiin ehtoihin osallistavasta demokratiasta ja toimivasta kansalaisuudesta kansalaisyhteisöjen ja poliittisten oikeuksien täysimääräisen ja lisääntyneen harjoittamisen avulla;
37. kehottaa EU:ta jakamaan kokemuksensa ja asiantuntemuksensa kehitysmaiden kanssa ja tarjoamaan tietoa kestävästä kehityksestä liittyvillä alueilla hyödyntäen tässä erityisesti EU:n jäsenvaltioiden kokemuksia siirtymisestä kestävästä kehityksestä;
38. katsoo, että käynnissä olevat neuvottelut ja keskustelut on rakennettava niin, että varmistetaan, että uusi kehitys heijastaa selkeää sitoutumista ja pyrkimystä demokraattiseen hallintoon;
39. korostaa, että ilmastonmuutos, äskettäinen elintarvikekriisi ja maailmanlaajuinen rahoituskriisi voidaan yhdistää puutteelliseen globaaliin hallintaan; painottaa siksi, että globaalin hallinnan on oltava tärkeä osa vuoden 2015 jälkeistä kehitysyhteistyöohjelmaa;
40. pitää valitettavana instituutioiden välisen johdonmukaisuuden puutetta erityisesti monenvälisen kaupan, rahoituksen ja ympäristörakenteiden osalta; katsoo, että globaalin hallinnan puutteiden vuoksi maat ovat ajautuneet etsimään alueellisia ratkaisuja alueellisten kehitystarpeiden ratkaisemiseksi, mutta tällaiset järjestelyt edellyttävät koordinoitua, jotta voidaan välttyä politiikkojen pirstaloitumiselta ja epäjohdonmukaisuuksilta monenvälisiin järjestelyihin ja kansainvälisiin standardeihin verrattuna; katsoo laajemmin ottaen, että globaalia toimintaa tarvitaan kansallisten ponnistelujen tukemiseksi;
41. panee merkille, että vaikka vuosittain asetettujen tavoitteiden määrittämisen, joita voidaan valvoa tilastollisesti vankkojen indikaattoreiden avulla, näihin tavoitteisiin liittyvä omistajuus on puutteellista; varoittaa tätä taustaa vasten kaikkien sovellettavan lähestymistavan määrittämisestä, ja uskoo, että maailmanlaajuiset tavoitteet on räätälöitävä ja sopeutettava kansallisiin ja alueellisiin tilanteisiin ja lähtökohtiin;
42. huomauttaa, että viranomaisilla on kaikilla tasoilla tärkeä tehtävä kestävästä kehitysyhteistyöohjelman kannalta, sillä he osallistuvat poliittisiin keskusteluihin, siirtävät sitoumukset lainsäädäntöön, pitävät huolta siitä, että hallitukset asetetaan vastuuseen

toiminnastaan yhteiskunnallisesti, ympäristöllisesti ja oikeudellisesti ja perustavat toimintansa omistajuusperiaatteelle;

43. kehottaa painokkaasti kansainvälistä yhteisöä kiinnittämään erityistä huomiota sellaisen avoimen toimintaympäristön rakentamiseen, jossa kansalaisjärjestöillä, yksityisellä sektorilla, hyväntekeväisyysjärjestöillä ja muilla riippumattomilla kehityskumppaneilla sekä kansallisilla parlamenteilla ja paikallisviranomaisilla on paikallisella, kansallisella ja alueellisella tasolla mahdollisuus kantaa vastuunsa politiikkojen laatimisesta ja niiden täytäntöönpanon valvomisesta ja siten osallistua asianmukaisesti vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen toteuttamiseen;
44. kehottaa painokkaasti huolehtimaan siitä, että nuoret ja erityisesti tytöt ja nuoret naiset ovat tärkeässä asemassa vuoden 2015 jälkeisessä toimintakehyksessä, ja palauttaa mieliin, että nuorten osallistuminen hallintoon voi tarjota laaja-alaisia etuja, joita ovat muun muassa demokraattisten päätöksentekorakenteiden ja -prosessien vahvistaminen ja nuorten ja heidän yhteisöjensä hyvinvoinnin parantaminen;

Ihmisoikeuksiin perustuva toimintalinja

45. kehottaa asettamaan ihmisoikeusperiaatteet perustaksi vuoden 2015 jälkeiselle toimintakehykselle, jonka avulla on puututtava erityisesti eriarvoisuutta, vahingollisia perinteisiä tapoja, syrjintää, sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa sekä syrjäytyneiden ja muita heikommassa asemassa olevien yhteiskunnan jäsenten osallistumista ja vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä koskeviin ongelmiin kiinnittämällä erityistä huomiota nuorten, naisten, maahanmuuttajien, HI-viruksen kanssa elävien ihmisten, kastinsa perusteella syrjittyjen ihmisten, HLBT-ihmisten ja vammaisten oikeuksiin;
46. kehottaa siksi määrittelemään naisten ja tyttöjen jatkuvan eriarvoisuuden ratkaisemiseen liittyvän itsenäisen tavoitteen, jonka avulla edistetään tarvittavaa poliittista tahtoa, varoja ja omistajuutta kestävien ja tehokkaiden toimenpiteiden luomiseksi;
47. korostaa, että vuoden 2015 jälkeisessä YK:n kehitysyhteistyöohjelmassa on otettava huomioon ihmisoikeuksiin perustuva lähestymistapa ja että sen on myös katettava sosiaaliset ja taloudelliset oikeudet ja rauhaan ja turvallisuuteen liittyvät kansalais- ja poliittiset oikeudet sekä oikeus kehitykseen;
48. suosittelee määrittelemään kattavan tasa-arvoa koskevan tavoitteen;
49. kannustaa EU:ta tukemaan kehitysmaita poliittisen tahdon vahvistamisessa ja sellaisten toimien lisäämisessä, joiden avulla voidaan parantaa sellaisten laillisten ihmisoikeusvälineiden ratifioinnin ja täytäntöönpanon astetta, joiden avulla kielletään syrjintä ja kaikki lainsäädännön, politiikan ja sääntelyn alan esteet ja rangaistukset, jotka perustuvat ikään, sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, kastiin, kulttuuriin, uskontoon, vakaumukseen, siviilisäättyyn, vammaisuuteen, hiv-positiivisuuteen, kansalliseen alkuperään, siirtolaisasemaan, kielitaitoon, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoli-identiteettiin tai muihin tekijöihin tai ominaisuuksiin; kannustaa EU:ta myös tukemaan kehitysmaita riittävien sosiaalisen suojelun vähimmäistasojen käyttöön ottamisessa;

50. kehottaa kaikkia maita ratifioimaan pikaisesti kaikkinaisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen sukupuolten tasa-arvon lisäämiseksi;

Rauha, turvallisuus ja kehitys

51. tähdentää, että kehityksen ja köyhyyden vähentämisen merkittävimpiä esteitä ovat demokratiaa uhkaavat aseelliset konfliktit ja konfliktin jälkeiset tilanteet; korostaa myös, että rauha, turvallisuus, kehitys ja ihmisoikeudet liittyvät toisiinsa ja vahvistavat toisiaan; rohkaisee siksi unionia hyödyntämään kaikkia asiaan liittyviä välineitä, kuten ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta tai Cotonoun sopimukseen sisältyviä välineitä, konfliktien ehkäisyn tehostamiseksi;

52. kehottaa siksi asettamaan etusijalle nimenomaan valmiuksien kehittämisen konfliktista kärsivissä ja epävakaisissa maissa; katsoo, että Busanissa pidetyssä avun tuloksellisuutta koskeneessa korkean tason kokouksessa käynnistetyn toimintatapaa epävakaisissa valtiossa koskevan New Deal -ohjelman malliin perustuvat tehokkaat kansainväliset kumppanuudet ja EU:n jäsenvaltioiden siirtymäkokemuksiin perustuva tietojen jakaminen ja valmiuksien kehittäminen ovat tarpeellisia näiden valtioiden vakauden ja kehityksen kannalta;

53. kehottaa EU:ta osallistumaan jatkossakin tiiviisti toimintaan epävakaisissa valtioissa ja tarjoamaan yhdenmukaisia toimintatapoja, joissa liitetään yhteen kehityspolitiikat, humanitaarisen avun tarjoaminen, ympäristökatastrofiriskin vähentäminen, konfliktien ehkäiseminen ja valtiorakenteiden kehittäminen;

54. katsoo, että vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen on heijastettava Busanissa sovittuja rauhan rakentamista ja valtiorakenteiden kehittämistä koskevia tavoitteita;

55. korostaa, että väkivallan ja syrjinnän ja erityisesti tyttöihin ja naisiin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan torjuntaa olisi käsiteltävä vuoden 2015 jälkeisessä toimintakehyksessä ja että on perustettava kaikkien käytettävissä olevat kattavat suojelujärjestelmät tai vahvistettava niitä;

IV. Kestävyys

56. kehottaa EU:ta osallistumaan osallistavalla ja avoimella tavalla kestävä kehityksen ympäristöllisten ja yhteiskunnallisten tavoitteiden ja vuoden 2015 jälkeisten kestävien kehitystavoitteiden keskinäisen johdonmukaisuuden lisäämiseen;

57. korostaa, että lopullisena tavoitteena on saada aikaan yksi yhtenäinen kehitysyhteistyöohjelma ja välttää näin toimien ja voimavarojen päällekkäisyys; painottaa, että sen vuoksi, että ympäristöön ja kehitykseen liittyviä kysymyksiä käsitellään tavallisesti erillään toisistaan maailmanlaajuisella tasolla, EU:n olisi pyrittävä löytämään uusia tapoja tämän jaon kumoamiseksi ja siltojen rakentamiseksi näiden läheisesti toisiinsa liittyvien alojen välille myös institutionaalisesta näkökulmasta;

58. korostaa, että kestävyys on velvoittava haaste, jossa epäonnistuminen uhkaisi todennäköisesti kaikkia inhimillisen kehityksen osa-alueita; toteaa erityisesti, että köyhyyden torjumisessa ravinnon, energian kestävä ja turvallisen saannin, veden, kestävä maankäytön, luonnonvarojen tehokkaan käytön, merien ja muiden

ekosysteemien ja luonnon monimuotoisuuden suojelun, metsien hävittämisen ja ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen, ympäristökatastrofiriskin vähentämisen, kestäväen tuotannon ja kulutuksen, sosiaalisen osallisuuden sekä ihmisarvoisen työn välillä on erottamattomia yhteyksiä;

59. huomauttaa, että juomaveden yleinen saatavuus ja puhtaanapito laaja-alaisena sosiaalisena peruspalveluna kaikkien tavoitteiden saavuttamiseksi ja nykyaikaiset, luotettavat, kohtuuhintaiset, ilmastoystävälliset ja kestävät energiapalvelut kaikille ovat erittäin tärkeitä köyhyyden poistamisen ja osallistavan kestäväen kasvun kannalta;
60. korostaa, että energiavarmuus edellyttää sellaisten strategioiden täytäntöönpanoa, jotka perustuvat energialähteiden, aurinkoenergia mukaan luettuna, monipuolistamiseen, ekosysteemien ja luonnonvarojen suojeluun, ympäristökatastrofiriskin vähentämiseen, vesivarojen integroituun hoitoon sekä markkinoiden, infrastruktuurien ja sääntelytoimenpiteiden parantamiseen;
61. kehottaa myös ryhtymään sellaisiin konkreettisiin toimenpiteisiin terveiden merten ekosysteemien ja kestäväen kalastuksen ja vesiviljelyn edistämiseksi ja kehittämiseksi, joilla voi olla merkittävä tehtävä elintarviketurvan, ravitsemuksen ja kestäväen vesiviljelyn kannalta;
62. korostaa, että on tärkeää panna uudessa kehitysyhteistyöohjelmassa vahvistettu eriyttämisen periaate asianmukaisesti täytäntöön; kehottaa painokkaasti nousevan talouden maita kantamaan vastuunsa tulojen uudelleenjakamisesta näiden maiden kansalaisten kesken valtion talousarvion kautta köyhyyskuilun poistamiseksi;

V. Vuoden 2015 jälkeistä kehitysyhteistyökehystä koskevan EU:n kannan vahvistaminen

Vuoden 2015 jälkeisten vuosituhanen kehitystavoitteiden rahoittaminen

63. muistuttaa sitoumuksesta myöntää 0,7 prosenttia bruttokansantulosta julkiseen kehitysapuun vuoteen 2015 mennessä; korostaa, että kehitysapu on pidettävä tällä tasolla myös tulevassa kehityksessä, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita varmistamaan tämän toteutumisen sitovan lainsäädännön avulla ja hyväksymään monivuotiset talousarvioita koskevat aikataulut tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
64. korostaa sen merkitystä, että EU:n talousarvion avulla kyetään ratkaisemaan unionia kohtaavat haasteet erityisesti kriisin aikana ja kehitysrahoituksen osalta; kehottaa luomaan tämän vuoksi ja sen varmistamiseksi, että EU:n talousarvio ei olisi tulevaisuudessa riippuvainen yksistään maksumäärärahojen tasoon liittyvästä kysymyksestä, keinoja omien varojen hankkimiseksi, kuten esimerkiksi finanssitransaktioveron, josta olisi siirrettävä osuus EU:n talousarvion otsakkeeseen IV;
65. vaatii, että ilmastonmuutoksen vaikutusten torjuntaa ja niihin sopeutumista koskevan rahoituksen olisi täydennettävä aidosti muita jo tehtyjä sitoumuksia; kehottaa siksi EU:ta ehdottamaan, että ilmastorahoitusta varten tarjottaisiin käytettäväksi muita kuin julkiseen kehitysapuun liittyviä rahoituslähteitä, jotta vuoden 2015 jälkeisissä keskusteluissa

voitaisiin selkeyttää julkisen kehitysavun tehtävät ja rahoituksen mukauttaminen kestäväan köyhyyden poistamiseen;

66. kehottaa komissiota lisäämään rahoitusjärjestelmiä koskevaa keskustelua kaikkien sidosryhmien kanssa, jotta voidaan täyttää tarpeet vuoden 2015 jälkeisessä kehitysyhteistyötä koskevassa toimintaympäristössä;
67. muistuttaa, että vuoden 2012 YK:n kehitysyhteistyöfoorumissa korostettiin selkeästi kilpailun sijasta tukijärjestelmien ja avunantajien välisen paremman koordinoinnin tarvetta; kehottaa EU:ta edistämään tuen tehokkuuden tavoitetta ottaen huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat yhdessä vastuussa avun pirstaloitumisen vähentämisestä;

Innovatiiviset rahoitusjärjestelmät

68. kehottaa komissiota jatkamaan muiden avunantajien kanssa maailmanlaajuisella tasolla tehtävää yhteistyötä innovatiivisten kehitysyhteistyön rahoitusmekanismien kehittämiseksi edelleen, sillä niillä ja uusilla kumppanuuksilla on keskeinen rooli uudessa kehitysyhteistyöympäristössä, koska ne täydentävät muita kestäväan kehityksen rahoitukseen liittyviä lähteitä ja kompromisseja; muistuttaa myös finanssitransaktioveron käyttöönoton hyväksyneitä EU:n jäsenvaltioita siitä, että niiden olisi käytettävä osa veron avulla saatavista varoista kestäväan kehitykseen ja ilmastonmuutoksen torjumiseen;
69. panee merkille, että EU:n olisi edistettävä yhtenäisen ja täydentävän näkökulman soveltamista rahoitukseen, myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta;
70. kehottaa EU:ta edistämään sosiaalisia, eettisiä ja ympäristöystävällisiä julkisia hankintoja kansainvälisellä tasolla vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen täytäntöönpanon työkaluna;
71. kehottaa EU:ta arvioimaan asianmukaisella tavalla lainojen ja avustusten yhdistelemistä – erityisesti kehitysyhteistyöhön ja rahoitukseen liittyvän täydentävyyden, avoimuuden, luotettavuuden, paikallisen omistajuuden ja velkariskin osalta – ennen kuin se jatkaa lainojen ja avustusten yhdistelemistä, jotta voidaan lisätä kehitysyhteistyön rahoituslähteitä ja edistää mikroluottoja; kehottaa komissiota julkaisemaan täsmällisiä suuntaviivoja ja kriteerejä, jotka perustuvat yhdenmukaistettuihin köyhyyden poistamiseen tähtääviin strategioihin ja joilla on selkeä vaikutus kestäväan kehitykseen, kun kyseiset uudet järjestelyt pannaan täytäntöön;

Kotimaisten tulojen lisääminen tehokkaan verotuksen ja korruption torjunnan avulla

72. esittää uudelleen pyyntönsä siitä, että lahjonnan, rahanpesun ja veroparatiisien, laittomien pääomavirtojen ja haitallisten verorakenteiden torjunta on asetettava pääasialliseksi painopistealueeksi kansainvälistä rahoitusta ja kehitysyhteistyön instituutioita koskevassa EU:n toimintaohjelmassa, jotta kehitysmaat voivat lisätä kotimaisia tulojaan;
73. korostaa, että on tarpeen lisätä kiireesti paikallisten resurssien käyttöönottoa, ja kehottaa siksi EU:ta ja kansainvälistä yhteisöä lisäämään kehitysmaiden tukemista tehokkaan verotuspolitiikan ja kestäväan veropohjan luomisessa ja hallinnon valmiuksien, kykyjen ja

pätevyyden lisäämisessä, jotta voidaan torjua laittomia rahavirtoja, veronkiertoa ja petoksia ja tehostaa veronkantoa;

74. muistuttaa, että tilinpäätösraportoinnin laatu on keskeinen tekijä veropetosten tehokkaassa torjunnassa; korostaa siksi täyden avoimuuden merkitystä yritysten voittojen ja maksettujen verojen ilmoittamisessa, mikä koskee muun muassa erityisesti luonnonvaroja hyödyntäviä yrityksiä; kehottaa tästä syystä komissiota edistämään sitä, että kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan kansainvälisiin tilinpäätösstandardeihin sisällytetään vaatimus, että monikansalliset yritykset ilmoittavat tulonsa ja maksamansa verot maakohtaisesti; palauttaa mieliin, että tämä vaatimus vastaa tarvetta lisätä monikansallisten yritysten yhteiskuntavastuuta;

Seurantajärjestelmät ja indikaattorit

75. painottaa, että kehityksen mittaamisessa on kiireellisesti siirryttävä käyttämään määrällisten ja laadullisten mittareiden asianmukaista yhdistelmää;
76. huomauttaa, että BKT:n lisäksi tarvitaan uusia indikaattoreita, jotta voidaan saada aikaan hyvinvointia ja kehitystä ja vastata uusiin yhteiskunnallisiin ja ympäristöä koskeviin haasteisiin, ja siksi niihin olisi sisällytettävä inhimillisen kehityksen indeksin, köyhyysrajan alapuolella elävien ihmisten määrän, köyhyyskuiluindeksin ja tuloerojen Gini-kertoimen kaltaisia indikaattoreita;
77. toteaa, että selkeät ja mitattavissa olevat indikaattorit, myös tehokkuutta ja tuloksia koskevat indikaattorit, ovat erittäin tärkeitä seurattaessa esimerkiksi köyhyyden poistamisessa ja sosiaalisessa kehityksessä saavutettua edistystä ja näistä raportoitaessa, ja katsoo, että indikaattoreihin olisi sisällytettävä sukupuolten tasa-arvo, työllisyys, sosiaaliturva (esim. terveydenhuollon ja eläkkeiden saatavuus, työttömyyden riskeiltä ja erityiseltä naisiin, lapsiin ja vanhuksiin kohdistuvalta toimeentulon puutteelta suojeleminen), vammaisuus, muuttoliike ja vähemmistöasema;
78. kehottaa EU:ta kehittämään asiaankuuluvat peruslinjaukset, indikaattorit ja tavoitteet kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden vaikutusten mittaamista varten;

Yksityinen sektori

79. korostaa tarvetta panna YK:n liike-elämän ja ihmisoikeuksien peruseriaatteen täytäntöön; kehottaa tässä yhteydessä kaikkia maita luomaan aidon yritystoiminnan sääntelykehityksen, edistämään täystyöllisyyttä, tuottavaa työllisyyttä ja ihmisarvoista työtä sekä noudattamaan ihmisoikeuksia, ILO:n normit mukaan luettuina, ja avoimuutta sekä sosiaali- ja ympäristönormeja;
80. katsoo, että yksityisen sektorin tuen pääasiallisena tarkoituksena olisi oltava kehitysmaiden ihmisten auttaminen köyhyydestä ja kehitysmaiden yksityisen sektorin vahvistaminen, sillä tässä epäonnistumisesta seuraisi epätasapainoista kehitystä ja kasvua;
81. kehottaa painokkaasti EU:ssa toimivia yrityksiä, joilla on tuotantolaitoksia kehitysmaissa, noudattamaan velvoitteita, jotka koskevat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien

kunnioittamista sekä sosiaali- ja ympäristönormien, sukupuolten tasa-arvon, työelämän perusnormien ja kansainvälisten sopimusten noudattamista, sekä maksamaan verot avoimesti;

82. huomauttaa, että yksityisen omaisuuden suojeleminen on tärkeää investointiympäristön ja oikeusvaltioperiaatteen tehostamiseksi;
83. korostaa, että vaikka yksityissektorilla on merkittävä rooli taloudessa, niin laadukkaiden peruspalvelujen tarjoaminen kansalaisille ja köyhyyden torjunnan edistäminen tällä tavoin on valtion tehtävä;
84. painottaa, että julkisen ja yksityisen sektorin toimijoiden on löydettävä uusia keinoja yhdistää etujaan, kykyjään ja toimiaan, joiden avulla ne voivat osaltaan vaikuttaa vuoden 2015 jälkeisen ohjelman toteutumiseen;
85. korostaa, että talouskasvun ja -kehityksen olisi oltava kestävää ja osallistavaa ja että sillä olisi myötävaikutettava tuotantokapasiteetin ja ihmisarvoisten työpaikkojen lisäämiseen ja kattavan sosiaalisen osallisuuden vahvistamiseen, jotta kehitysmaat voivat uudistaa taloutensa perusteellisesti; kehottaa luomaan kansallisesti määritellyt sosiaalisen suojelun vähimmäistasot kehitysmaihin ja lopettamaan kaikki lapsityövoiman muodot;
86. toteaa, että reilu kauppa on kauppakumppanuutta, joka perustuu vuoropuheluun, avoimuuteen ja kunnioitukseen ja jolla pyritään oikeudenmukaisempaan kansainväliseen kauppaan¹; katsoo, että reilu kauppa on esimerkki onnistuneesta kumppanuudesta, jossa monet eri puolilta maailmaa olevat ja tuotantoketjun eri tasoilla toimivat sidosryhmät varmistavat markkinoille pääsyn epäsuotuisassa asemassa oleville tuottajille, takaavat kestävänsä toimeentulon, kunnioittavat työmääräyksiä, luopuvat asteittain lapsityövoiman käytöstä ja kannustavat ympäristön kannalta kestäviin viljely- ja tuotantokäytäntöihin;

Kehityspolitiikan johdonmukaisuus ja avunantajien keskinäinen koordinointi

87. kehottaa EU:ta kiinnittämään jatkossakin huomiota – varmistamalla, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus on sisällytetty vahvasti osaksi vuoden 2015 jälkeistä kehystä – erityisesti seuraaviin painopistealueisiin: kauppa- ja rahoitusala, terveys ja koulutus, ilmastonmuutos, luonnonvarat, maatalous, kalastus, terveydenhuolto, ravitsemus ja elintarviketurva, maahanmuutto, energia, rauha ja turvallisuuspolitiikka sekä ihmisoikeudet;
88. huomauttaa, että kauppa voi edistää merkittävästi köyhyyden vähentämistä ja lisätä oikeudenmukaisuutta ja avoimuutta ja edistää kestävää inhimillistä kehitystä ja talouskasvua; kehottaa siksi EU:ta painokkaasti varmistamaan, että sen kauppapolitiikka on johdonmukaista EU:n kehityspolitiikan tavoitteiden kannalta;
89. katsoo, että vuosituhannen kehitystavoitteiden avulla on onnistuttu kiinnittämään enemmän huomiota kehitysapuun, mutta pelkkä keskittyminen kehitysapuun on liian kapea-alaista; pitää tarpeellisena uutta lähestymistapaa, jossa sitoudutaan globaaliin

¹ Sellaisena kuin se on määriteltyinä World Fair Trade Organisation -järjestön reilun kaupan periaatteiden peruskirjassa.

hallintaan ja keskitytään vahvasti kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen ja globaalien julkishyödykkeiden tarjontaan;

90. uskoo, että vuoden 2015 jälkeisessä kehitysyhteistyöohjelmassa on määriteltävä keskeiset globaalit julkishyödykkeet, niiden rahoitus ja niiden tarjonnasta vastaavat globaalit instituutiot;
91. katsoo, että politiikkojen johdonmukaisuudessa olisi mentävä pelkkää vahingoittamisen välttämistä pidemmälle sekä EU:ssa että muualla maailmassa ja siirryttävä kohti yhdennetympää lähestymistapaa, jossa kansainvälinen kauppa, ympäristö ja kansainvälinen rahoitusjärjestelmä ymmärretään globaaleina julkisina politiikkoina, jotka auttavat maailmanlaajuisen kehitysyhteistyötavoitteiden tehostamisessa; tukee siksi ajatusta Yhdistyneiden kansakuntien maailmanlaajuisen talousneuvoston perustamisesta;
92. huomauttaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuuden avulla voidaan saavuttaa todellisia ja tehokkaita tuloksia ainoastaan yhteisten toimien avulla sekä teollisuus- ja kehitysmaiden, kehittyvien talouksien ja kansainvälisten järjestöjen aktiivisen osallistumisen kautta;
93. korostaa, että tulevaan kehitysyhteistyökehykseen olisi sisällytettävä viittaus kehitysapuun ja käsitteeseen ”avun tehokkuus”; katsoo erityisesti, että ”tuen tehokkuuden” määrittelyminen ”avun tehokkuudeksi” tarkoittaa kehitysavun, globaalien julkishyödykkeiden tarjoamisen tuen ja nykyisten globaalien hallinnan rakenteiden sopeuttamisen yhdistämistä, jotta niiden valmiuksia vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin voidaan tehostaa;
94. kehottaa EU:ta toimimaan liikkeellepanevana voimana ja varmistamaan työn täydentävyyden ja jaon kehitysprosessissa osallistavalla ja avoimella tavalla hyödyntämällä muun muassa enemmän yhteisohjelmointia;

Vuoden 2015 jälkeiseen kehitysyhteistyökehykseen tähtäävä kattava ohjaus

95. suhtautuu myönteisesti 27. helmikuuta 2013 annettuun komission tiedonantoon aiheesta ”Ihmisarvoinen elämä kaikille”;
96. korostaa, että seuraavat periaatteet olisi otettava huomioon määriteltäessä EU:n kattavaa kantaa uuden kehitysyhteistyökehyksen neuvotteluihin:
 - a. vuoden 2015 jälkeisen kehitysyhteistyöohjelman rakenteessa olisi otettava huomioon uudet maailmanlaajuiset, alueelliset, kansalliset ja paikalliset tosiasiat ja haasteet,
 - b. kehitysmaiden ja keskituloisten maiden täysimääräisen osallistumisen ja omistajuuden on oltava ohjaavana tekijänä tulevan toimintaohjelman määrittelyssä, ja kaikkien maiden on jaettava tasavertaisesti mutta oikeudenmukaisesti uudet vastuualueet ja rasitteet,
 - c. tulevan toimintasuunnitelman olisi oltava kunnianhimoinen, universaali, kattava, monitahoinen ja joustava ja siihen olisi sisällytettävä kunkin maan tarpeisiin sovitettuja tavoitteita, jotka ovat yksinkertaisia, ytimekkäitä, käytännön toimiin

suuntautuvia, helppoja ilmaista ja sovitettuja kansallisiin ja alueellisiin tilanteisiin, sekä rajattu määrä konkreettisia tavoitteita ja mitattavissa olevia tuloksia,

- d. on olennaisen tärkeää noudattaa vastavuoroisen vastuun, vastuullisuuden, avoimuuden, demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen, omistajuuden, hyvän hallinnon, oikeusvaltion, rauhan ja turvallisuuden, kohtuuden ja oikeudenmukaisuuden sekä sukupuolten tasa-arvon periaatteita ja varmistaa niiden valtavirtaistaminen tulevassa toimintasuunnitelmassa,
 - e. onnistuminen tulevaisuuden tavoitteissa määritellään sen mukaan, missä määrin kaikki kehitysmaat ovat onnistuneet täyttämään kansalaistensa hyvinvointia koskevan velvollisuutensa, nostamaan kaikkein heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä köyhyydestä, puuttumaan eriarvoisuuteen ja samalla säilyttämään ihmisoikeusperiaatteet,
 - f. erityistä huomiota olisi kiinnitettävä sukupuolten tasa-arvon ja tyttöjen ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen vauhdittamiseen kaikilla yhteiskunnan tasoilla,
 - g. huomauttaa, että uudessa toimintakehyksessä olisi yhdistettävä kestävä kehityksen taloudellinen, sosiaalinen ja ympäristöön liittyvä ulottuvuus,
 - h. kaikki mahdolliset taloudelliset voimavarat ja innovatiiviset rahoitusjärjestelmät on otettava käyttöön kehityksen hyväksi siten, että erityistä huomiota kiinnitetään i) lahjonnan, veroparatiisien, veronkierron ja laittomien pääomavirtojen torjumiseen; ii) kehittyvien talouksien vastuuseen kehitysohjelmassa kannustamalla myös etelä–etelä- ja kolmikantayhteistyöhön; iii) seurantajärjestelmien parantamiseen; iv) julkiseen kehitysapuun; ja iv) kehityspolitiikan johdonmukaisuuteen,
 - i. todellista demokraattista omistajuutta ja kansalaisyhteiskuntaa tukevan suotuisan ympäristön takaamiseksi on varmistettava, että myös muut kuin valtionhallinnon tason kumppanit ovat mukana uudessa toimintakehyksessä,
 - j. kehityspolitiikan johdonmukaisuus on hyvin keskeinen tulevaisuuden kehityksen onnistumisen kannalta, kun otetaan huomioon köyhyyden muuttuva luonne sekä kansallisten toimintalinjojen vaikutus globaalissa yhteydessä,
 - k. selvät vastuumeکانismit ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että maat täyttävät velvollisuutensa ja torjuvat tehokkaasti köyhyyttä ja ratkaisevat vuoden 2015 jälkeisessä toimintakehyksessä määritellyt kestävyyyteen liittyvät haasteet;
97. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä YK:n pääsihteerille.

PERUSTELUT

Vuosituhannen kehitystavoitteet – Saavutukset ja uudet haasteet

YK hyväksyi syyskuussa 2000 vuosituhattajulistuksen, jota seurasi konkreettisten ja aikaan sidottujen tavoitteiden asettaminen. Tavoitteet oli määrä saavuttaa vuoteen 2015 mennessä.

Vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa on edistytty huomattavasti: tavoite äärimmäisen köyhyyden puolittamisesta on saavutettu, kuten myös niiden ihmisten osuuden puolittaminen, joilla ei ole taattua mahdollisuutta parempilaatuiseen juomaveden saantiin. Myös 200 miljoonan slummeissa asuvan ihmisen olosuhteet ovat parantuneet. Lapsi- ja äitikuolleisuus on vähentynyt jatkuvasti. Myös pääsyssä perusasteen koulutukseen on saavutettu edistystä. Kaiken kaikkiaan vuosituhannen kehitystavoitteet ovat olleet poliittinen menestys, sillä niiden avulla on luotu perusta kehitykseen liittyvän poliittisen toiminnan liikkeelle panemiselle ja yleisen mielipiteen heräämiselle.

Määräaikaan on vielä kaksi vuotta mutta saavutuksista huolimatta paljon on vielä tekemättä. Ihmiset ympäri maailmaa kärsivät edelleen köyhyydestä, nälästä, eriarvoisuudesta ja turvattomuudesta. Arvioiden mukaan 1,3 miljardia ihmistä elää yhä äärimmäisessä köyhyydessä, ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi on vielä vastattava moniin haasteisiin.

Mihin tätä asiakirjaa tarvitaan?

YK aikoo tänä vuonna toteuttaa nykyisten vuosituhannen kehitystavoitteiden edistymistä koskevan katsauksen ja ryhtyä hahmottelemaan vuoden 2015 jälkeistä kehitysyhteistyökehystä.

Esittelijä katsoo, että EU:n on osallistuttava perinpohjaisella tavalla tähän keskusteluun ja erityisesti Rio+20-konferenssin seurantaan sekä vuosituhannen kehitystavoitteita koskevan syyskuun erikoistapahtuman valmisteluihin, ja toteaa, että sen on vahvistettava tätä varten koordinoitu kanta.

Komissio on parhaillaan hyväksymässä tiedonantoa, jonka avulla Rio+20-konferenssin seurantakertomus, vuosituhannen kehitystavoitteita koskeva katsaus ja vuoden 2015 jälkeinen kehitysyhteistyökehys yhdistetään, ja tällä mietinnöllä puolestaan pyritään myötävaikuttamaan tähän prosessiin. Mietinnön tarkoituksena on korostaa tiettyjä olennaisia tekijöitä ja periaatteita, jotka olisi otettava huomioon tulevan kattavan kehyksen suunnittelussa.

I. Saadut kokemukset ja uudistettu linjaus vaativassa maailmanlaajuisessa toimintaympäristössä

On syytä ottaa huomioon nykyisistä vuosituhannen kehitystavoitteista saadut kokemukset ja samalla se, että maailmanlaajuinen toimintaympäristö on muuttunut jyrkästi kuluneen vuosikymmenen aikana: köyhyys on saanut uusia ulottuvuuksia, kehitysmaiden väliset erot

ovat kasvaneet, useista maista on tullut avunantajia, kun taas toiset maat, joissa eriarvoisuus on todellinen ongelma, ovat edelleen erittäin haavoittuvaisia kriiseistä aiheutuville iskuille (ilmastonmuutos, elintarvikekriisit, väestörakenteen muutokset, pakolaiset jne.). Nämä haasteet ovat kytköksissä toisiinsa, ja kaikkien maiden on vastattava niihin yhdessä.

Nopeasti muuttuva maailmanlaajuinen toimintaympäristö edellyttää EU:n kehitysyhteistyöpolitiikalta kattavaa ja tehokasta linjausta.

II. Toimenpiteiden painopistealueet: köyhyyden poistaminen ja kestävä kehitys

Köyhyyden poistamisen ja ekologisen kestävyuden välillä on ratkaiseva yhteys. Köyhyyttä on mahdotonta poistaa ilman, että puututaan muun muassa ilmastonmuutokseen, makean veden lähteiden pilaantumiseen ja luonnon monimuotoisuuden hupenemiseen, sillä näillä kaikilla on kielteinen vaikutus kaikkein köyhimpään väestöön. Siksi köyhyyden poistaminen ja kestävä kehityksen saavuttaminen olisi sisällytettävä uuden kehityksen painopistealueisiin, jotta voidaan varmistaa ihmisarvoinen elämä kaikille. Köyhyyden poistaminen on monitahoista, minkä vuoksi sen määritelmää olisi laajennettava, eikä sen merkitystä pitäisi supistaa pelkkään rahamääräiseen rajoitukseen.

Terveys ja koulutus

Kuten Rio+20-konferenssin päätelmissä korostettiin, EU:n olisi tarkasteltava terveyttä ja koulutusta kestävä kehityksen kiinteinä tekijöinä sekä köyhyyden poistamisen ja talouskasvun avaintekijöinä. Parempitasoisen keskiasteen koulutuksen saatavuuden olisi johdettava työllistymismahdollisuuksien lisääntymiseen. Koulutusta sekä ravinnon ja veden saantia koskevien perusvaatimusten täyttäminen on puolestaan tavoite, jonka saavuttaminen on edellytys sille, että voidaan paremmin torjua nälänhätää ja samalla parantaa elintarvike turvaa. Erityistä huomiota on kiinnitettävä myös tarttumattomien tautien, kuten syövän, torjumiseen.

III. Hyvä hallinto

Rio+20-konferenssin päätelmissä asia tehtiin selväksi toteamalla, että kestävien kehitystavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan kaikilla tasoilla instituutioita, jotka ovat tehokkaita, avoimia, vastuullisia ja demokraattisia. Siksi selkeä sitoutuminen demokraattiseen hallintoon olisi otettava huomioon uudessa kehityksessä.

Keskittyminen tähän päämäärään merkitsee sitä, että parlamenttien olisi vaikutettava kestävä kehityspolitiikan omistajuuden rakentamiseen järjestämällä poliittisia keskusteluja ja muokkaamalla kansainvälisiä kehityssitoumuksia ja kestävä kehityksen toimintalinjoja kansallisiksi lainsäädännöiksi.

Vaikutusvaltainen kansalaisyhteiskunta on keskeinen tekijä kaikissa demokraattisissa järjestelmissä ja sillä on keskeinen rooli toimintalinjojen määrittelyssä ja täytäntöönpanossa, tasapuolisen ja kestävä kehityksen edistämässä sekä konfliktien ratkaisemisessa. Lisäksi se edistää avoimuutta ja luotettavuutta. Vuoden 2015 jälkeistä kehystä koskevissa neuvotteluissa EU:n olisi voimakkaasti tuettava sellaisen toimintaympäristön aikaan saamista, jossa kansalaisyhteiskunnilla on mahdollisuus toimia.

Ihmisoikeuksiin perustuva linjaus

Ihmisoikeusperiaatteiden olisi yleismaailmallisuutensa vuoksi oltava vuoden 2015 jälkeisen kehityksen ytimessä. Ne on tunnustettava kansallisella ja kansainvälisellä tasolla, ja niitä on kunnioitettava sekä julkisella että yksityisellä sektorilla.

Rauha, turvallisuus ja kehitys

Kehityksen merkittävimpiä esteitä ovat aseelliset konfliktit ja konfliktin jälkeiset tilanteet. Puolitoista miljardia ihmistä elää epävakaisissa tai konfliktista kärsivissä valtioissa, jotka eivät ole saavuttaneet yhtäkään vuosituhannen kehitystavoitetta¹. Siksi näihin maihin on kiinnitettävä erityistä huomiota. Vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista koskeva edistys on pysähtynyt maissa, joille on leimallista huono turvallisuustilanne ja haavoittuvuus. Esittelijä katsoo, että tulevassa kehitysyhteistyökehityksessä on syytä asettaa etusijalle konfliktin jälkeisessä tilanteessa olevien maiden valmius saavuttaa edes joitakin tavoitteita ottaen huomioon Busanissa sovitut rauhan rakentamista ja valtiorakenteiden kehittämistä koskevat tavoitteet.

IV. Ekologinen kestävyys

Esittelijä katsoo, että on yhdistettävä kestävä kehitys kolme ulottuvuutta eli taloudellinen, sosiaalinen ja ympäristönsuojelua koskeva ulottuvuus, sillä näin voitaisiin paremmin vastata ihmisten hyvinvointia koskeviin tarpeisiin.

Ilmastonmuutoksen vaikutuksista nykyisten ja tulevien kehitystavoitteiden saavuttamiseen ollaan laajalti samaa mieltä.

Esittelijä katsoo, että YK:n puiteyleissopimuksen yhteydessä käytävien ilmastonmuutosta koskevien neuvottelujen avulla voidaan saada hyödyllisiä oivalluksia erityisesti yhteisten mutta eriytettyjen velvollisuuksien periaatteista² ja näin voidaan asianmukaisesti torjua ilmastonmuutokseen liittyvää merkittävää uhkaa.

Esittelijä katsoo, että YK:n jäsenvaltioiden olisi vastattava täsmällisesti kysymykseen varojen myöntämisestä ilmastonmuutoksen hillintään ja siihen mukautumiseen, jotta voidaan varmistaa, että köyhyyden poistamisessa saadaan aikaan jatkuvia tuloksia. EU:n on tuettava YK:n korkean tason paneelin ja YK:n työryhmän kestäviä kehitystavoitteita koskevien tulosten ja suositusten lähentymistä.

EU:n olisi kannatettava ytimekkäitä kestävä kehityksen tavoitteita ja konkreettisten tavoitteiden määrittelyä sellaisilla aloilla kuin energia, vesi, kestävä maankäyttö, resurssien käytön tehokkuus, merten suojelu ja luonnon monimuotoisuutta koskevat tavoitteet. Kuten tiedetään, vesi on kehityksen kestävyuden keskiössä ja se on suoraan kytköksissä tärkeiden maailmanlaajuisten tavoitteiden huomattavaan osaan.

¹ OECD et al (2011), "Conflict, fragility and armed violence are major factors preventing the achievement of the MDGs".

² Ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen 3 artikla.

Kestävillä energiapalveluilla myötävaikutetaan köyhyyden poistamiseen, parannetaan terveyttä ja pelastetaan ihmishenkiä, ja niillä on myös merkittävä osuus tuotannossa. Energiavarmuus edellyttää sellaisten strategioiden täytäntöönpanoa, jotka perustuvat energialähteiden ja kuljetusreittien monipuolistamiseen, ekosysteemien ja luonnonvarojen suojeluun, ympäristökatastrofivaarojen vähentämiseen, vesivarojen integroituun hoitoon sekä markkinoiden ja infrastruktuurien parantamiseen.

V. Vuoden 2015 jälkeistä kehitysyhteistyökehystä koskevan EU:n kannan vahvistaminen

Rahoitus

Uusi kehys rakentuu pääasiassa poliittisten sovitteluratkaisujen varaan. Sen vuoksi komission ja kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien väliset kattavat keskustelut keinoista rahoittaa vuoden 2015 jälkeisiä kestäviä kehitystavoitteita ovat välttämättömiä.

Esittelijä muistuttaa, että vuoden 2012 YK:n kehitysyhteistyöfoorumissa korostettiin selkeästi tukijärjestelmien ja avunantajien välisen paremman koordinoinnin tarvetta. Julkinen kehitysapu, suorat ulkomaiset investoinnit, kauppa, velka, ilmastonmuutos, teknologian siirto, liiketoimintaympäristö sekä avustusvirastojen hankintaa koskevat toimintalinjat on yhdenmukaistettava entistä paremman kehityksen edistämiseksi.

Innovatiiviset rahoitusjärjestelmät

Esittelijä katsoo, että kaikkien rahoituslähteiden, myös yksityisen sektorin, käyttöönotto, on erittäin tärkeää, jotta vuoden 2015 jälkeiset kehitystavoitteet voidaan saavuttaa. Näin ollen kehitykseen suunnattavia rahoituslähteitä voidaan tehostaa lainojen ja avustusten yhdistelemistä kehittämällä.

Toinen seikka, johon on tässä yhteydessä kiinnitettävä erityistä huomiota, on riippuvuus avusta. On erittäin tärkeää, että kehitysmaat ottavat käyttöön mukautettuja verotuspolitiikkoja yhdessä tehokkaiden verotusjärjestelmien kanssa, jotta voidaan tukea kehitystä pitkällä aikavälillä.

Kotimaisten tulojen lisääminen tehokkaan verotuksen ja korruption torjunnan avulla

Nykypäivänä veronkannon taso kehitysmaissa on selvästi maailmanlaajuisen keskiarvon alapuolella. Tämä johtuu suurelta osin tehostomista kansallisista verojärjestelmistä ja hallinnosta. Ongelmana ovat myös näistä maista veronkierron ja petoksen seurauksena vuotavat rahavirrat, joiden määrä on noin kahdeksankertainen julkiseen kehitysapuun nähden. Arvioiden mukaan laittomien rahavirtojen verotus kerryttäisi kotimaisia tuloja noin 160 miljardin Yhdysvaltain dollarin arvosta.

On erityisen tärkeää, että EU jatkaa kehitysmaiden tukemista veronkannossa sekä kansallisten verojärjestelmien vahvistamisessa.

Jotta korruptiokysymykseen sekä kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutukseen voidaan puuttua, EU:n ja sen jäsenvaltioiden on laadittava lainsäädäntö, jolla vaaditaan öljy-, kaasua- ja kaivosyhtiöitä julkaisemaan hallituksille suoritettujen maksut.

Seurantajärjestelmät ja indikaattorit

Selkeät ja avoimet indikaattorit ovat ratkaisevia, sillä niiden avulla voidaan seurata edistystä, lisätä vastuuvollisuutta ja tietoa sekä korostaa maan parhaita käytänteitä. EU:n, YK:n järjestöjen ja kansainvälisten järjestöjen on siirryttävä käyttämään määrällisten ja laadullisten mittauskriteereiden ja -indikaattoreiden tarkoituksenmukaista yhdistelmää. Monitahoisella järjestelmällä olisi voitava arvioida ja ottaa huomioon asiaankuuluvia aiheita, kuten kestävä kehitys, köyhyys, eriarvoisuus, sukupuolten välinen epätasa-arvo sekä avun vaikuttavuus.

Yksityinen sektori

Esittelijä katsoo, että yksityinen sektori olisi otettava mukaan kehityskumppanina. Terve ja kilpailukykyinen yksityinen sektori on erittäin tärkeä köyhyyden vähentämisen saavuttamisessa, sillä se luo tuottoisia ja hyviä työllistymismahdollisuuksia ja tuo lisärahoitusta kestäväan ja osallistavaan kasvuun.

Suotuisan toimintaympäristön luominen yksityiselle sektorille on erittäin tärkeää, kuten myös liiketoiminnan selkeän ja tehokkaan säätelykehyksen käyttöönotto yhdistettynä menettelysääntöihin, joilla varmistetaan ihmisoikeuksien, terveyden ja ympäristönsuojelun kunnioittaminen.

Kehityspolitiikan johdonmukaisuus ja avunantajien keskinäinen koordinointi

Avunantajien keskinäisen koordinoinnin sekä toimintalinjojen johdonmukaisuuden puute synnyttää tarpeettomia kustannuksia, joista puolestaan aiheutuu kielteisiä vaikutuksia ja jotka ovat vahingollisia muutoin merkittävien toimintalinjojen kannalta. Siksi on aivan välttämätöntä, että EU ottaa huomioon kehitysyhteistyön tavoitteet kaikissa toimintalinjoissa, joita se panee täytäntöön ja jotka todennäköisesti vaikuttavat kehitysmaihin Lissabonin sopimukseen sisältyvän oikeusperustan sekä kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen mukaisesti.

VI. Päätelmät

Koordinoitu ja johdonmukainen EU:n kanta vuoden 2015 jälkeiseen kehitysyhteistyökehykseen on elintärkeä YK:n seuraavan yleiskokouksen erikoistapahtuman valmistelun kannalta, sillä muutoin vaarana on, että vauhti pysähtyy.

Kuten YK:n pääsihteeri Ban Ki-moon totesi, vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä on haastavaa mutta mahdollista. Meneillään oleva kriisi, joka koettelee suurta osaa teollisuusmaista, ei saa pysäyttää jo saavutettua edistystä. Sen sijaan olisi rakennettava jo saavutettujen menestysten varaan. EU:n on vahvistettava johdonmukainen kanta vuosituhaten kehitystavoitteiden kehykseen ja tuleviin kestäviin kehitystavoitteisiin. Esittelijä kannattaa luotettavaa ja kattavaa vuoden 2015 jälkeistä kehystä, joka perustuu ihmisoikeuksien, tasa-arvon, syrjimättömyyden, kestävyuden, hyvän hallinnon

sekä kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden periaatteisiin ja jolla pyritään luomaan oikeudenmukainen ja kestävä maailma, jossa jokainen ihminen voi saavuttaa tavoitteensa ja elää vapaana köyhyydestä.

27.3.2013

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

kehitysyhteistyövaliokunnalle

vuosituhannen kehitystavoitteista – vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen määrittely
(2012/2289(INI))

Valmistelija: Anne Delvaux

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa kehitysyhteistyövaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien (YK) 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhatjulistuksen,
- ottaa huomioon tammikuussa 2010 julkaistun YK:n kehitysohjelman (UNDP) kertomuksen “Beyond the Midpoint – Achieving the Millenium Development Goals”,
- ottaa huomioon UNDP:n inhimillisen kehityksen raportin 2010 “Kansojen todellinen varallisuus – Polkuja inhimilliseen kehitykseen”,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyn YK:n neljännen naisten maailmankonferenssin, Pekingissä hyväksytyt julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n Peking +5 -erityisistunnossa 9. kesäkuuta 2000, Peking +10 -erityisistunnossa 11. maaliskuuta 2005 ja Peking +15 -erityisistunnossa 2. maaliskuuta 2010 hyväksytyt päätösasiakirjat, jotka koskivat lisätoimia ja -aloitteita, joilla pannaan täytäntöön Pekingin julistus ja toimintaohjelma, jossa jäsenvaltiot sitoutuivat ryhtymään toimenpiteisiin sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi kahdellatoista osa-alueella,
- ottaa huomioon YK:n selvityksen “Gender Chart 2012”, jossa arvioidaan sukupuolten tasa-arvon kehittymistä kahdeksan vuosituhannen kehitystavoitteen osalta,

- ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2010 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta “Kaksitoistakohtainen EU:n toimintasuunnitelma vuosituhanen kehitystavoitteiden tueksi” (COM(2010)0159),
 - ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2010 laaditun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, joka käsittelee sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevaa EU:n toimintasuunnitelmaa 2010–2015 (SEC(2010)0265), sekä 14. kesäkuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät, joissa hyväksytään tämä EU:n toimintasuunnitelma,
 - ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman “Kehitys kohti vuosituhattavoitteiden saavuttamista: syyskuussa 2010 pidettävää YK:n korkean tason kokousta varten valmisteilla oleva väliarviointi”¹,
 - ottaa huomioon Kairossa vuonna 1994 järjestetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa hyväksytyyn toimintaohjelman täytäntöönpanon ja toteaa, että kansainvälinen yhteisö tunnusti ja vahvisti kyseisessä konferenssissa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevat oikeudet kestävän kehityksen perustaksi,
- A. toteaa, että suurin osa vuosituhanen kehitystavoitteista ja etenkin köyhyyden vähentämiseen, lasten koulutukseen ja äitiyskuolleisuuden vähentämiseen liittyvät tavoitteet on vaikea saavuttaa, jos niitä koskevissa strategioissa ei painoteta myös perheiden asemaa;
- B. ottaa huomioon, että kaksi vuosituhanen kehitystavoitteista liittyy erityisesti naisiin, nimittäin sukupuolten tasa-arvon edistäminen ja naisten vaikutusmahdollisuuksien parantaminen (tavoite 3) sekä odottavien äitien terveydentilan parantaminen (tavoite 5); ottaa huomioon, että kolme muuta vuosituhattavoitetta auttaa suoraan edistämään naisten ja lasten elinoloja, nimittäin peruskoulutusmahdollisuuksien takaaminen kaikille (tavoite 2), lapsikuolleisuuden vähentäminen (tavoite 4) ja HI-viruksen/aidsin, malarian sekä muiden tautien vastainen taistelu (tavoite 6);
- C. ottaa huomioon, että kaksi vuotta ennen vuosituhattavoitteiden saavuttamisen määräajan umpeutumista vuonna 2015 naiset ovat edelleen kaikkialla maailmassa köyhempiä kuin miehet; ottaa huomioon, että vaikka tyttöjen osallistuminen peruskoulutukseen on lisääntynyt, sukupuolten välillä on edelleen huomattavia eroja ylemmän perusasteen sekä keskiasteen koulutuksessa; ottaa huomioon, että vaikka maailman parlamentin jäsenistä 20 prosenttia on naisia, nykyisellä vauhdilla kuluu vielä yli 40 vuotta ennen kuin naiset ja miehet ovat tasapuolisesti edustettuina parlamenteissa;
- D. toteaa useiden tutkimusten osoittavan, että jos naisilla on koulutusta ja he voivat saada tuloja ja valvoa niiden käyttöä, saadaan aikaan seuraavia hyviä tuloksia: äiti- ja lapsikuolleisuus vähenee, naisten ja lasten terveys ja ravitsemus paranevat, maatalouden tuottavuus kasvaa, ilmastonmuutosta voidaan hillitä, väestönkasvu hidastuu, talous laajenee ja köyhyyden noidankehä voidaan katkaista;

¹ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 48.

1. kehottaa YK:ta vauhdittamaan kehitystavoitteiden toteuttamista ja lujittamaan naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon merkitystä sisällyttämällä vuoden 2015 jälkeiseen vuosituhattavoitekehykseen useita niitä koskevia maailmanlaajuisesti hyväksytyjä erityistavoitteita ja korostamalla niiden asemaa kysymyksinä, jotka on otettava huomioon monien eri alojen kehitysyhteistyöohjelmissa;
2. pitää valitettavana, ettei nykyisten vuosituhattavoitteiden avulla ole onnistuttu tehokkaasti poistamaan sukupuolten epätasa-arvon taustalla vaikuttavia rakenteellisia syitä eikä moninaisia päällekkäisiä syrjinnän muotoja, joiden kohteeksi naiset ja tytöt eri puolilla maailmaa joutuvat; katsoo, että naisten pitäisi olla keskeisessä asemassa vuoden 2015 jälkeisen vuosituhattavoitekehyksen suunnittelussa, toteuttamisessa, valvomisessa ja arvioinnissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita painottamaan sitä, että sukupuolten tasa-arvo on määritettävä itsenäiseksi tavoitteeksi ja edellytykseksi muiden kehitystavoitteiden saavuttamiselle;
3. korostaa, että työssä käyviä vanhempia tukeva perhekeskeinen politiikka on osoittautunut arvokkaaksi ja tehokkaaksi välineeksi monilla sosiaalisen kehityksen aloilla ja että mahdollisuus saavuttaa vuosituhattavoitteet riippuu siitä, miten hyvin perheet voivat edesauttaa sitä;
4. kehottaa YK:ta tarkastelemaan perheiden asemaa painottavia määräyksiä, jotka sisältyvät viime vuosikymmenten ja tulevien vuosien tärkeimpien YK:n konferenssien ja huippukokousten aikaansaannoksiin, koska ne muodostavat edellytykset kansainvälisesti hyväksytyjen tavoitteiden, kuten vuosituhattavoitteiden, saavuttamiselle ja ohjaavat kansainvälisiä toimia niiden saavuttamiseksi;
5. kehottaa YK:ta järjestelmällisesti nojautumaan vuosituhattavoitteiden arvioinnissa vuoden 2015 jälkeen UNDP:n inhimillisen kehityksen raportissaan 2010 esittelemään sukupuolten välisen epätasa-arvon indeksiin (GII), koska se mittaa edustavimmin ja kattavimmin sukupuolten tasa-arvoa tietyssä maassa, ja noudattamaan sekä määrällistä että laadullista lähestymistapaa; toteaa, että YK:n on arvioitava tarkemmin, miksi äitiysterveysten parantamisessa on edistytty hitaammin kuin muissa vuosituhattavoitteissa, ja että tulevia tavoitteita koskevien päämäärien ja indikaattorien on aidosti ilmennettävä naisten ja tyttöjen kohtaamia esteitä (esimerkiksi pääsyssä koulutukseen) ja ne pitäisi eritellä sukupuolen mukaan, jotta tietyt väestöryhmät eivät unohtuisi;
6. vaatii, että vuoden 2015 jälkeisessä vuosituhattavoitekehvyksessä naisten oikeuksiin ja sukupuolten tasa-arvoon kohdistetaan kunnianhimoisia tavoitteita, jotka koskevat naisten riippumattomuutta ja hyvinvointia, naisten täysimääräistä ja yhdenvertaista osallistumista julkiseen päätöksentekoon niin politiikassa, talouselämässä, yhteiskunnallisessa toiminnassa kuin ympäristön alalla, naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaa, mahdollisuutta laadukkaaseen opetukseen (peruskoulussa, keskiasteen oppilaitoksissa ja korkea-asteen opetuksessa) ja koulutukseen, yleisen sairausvakuutuksen edistämistä julkisten ja käyttäjille ilmaisten terveydenhoitojärjestelmien avulla, mahdollisuutta saada pienluottoja köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi, mahdollisuutta tehokkaaseen ja laadukkaaseen terveydenhoitoon, seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevien palvelujen ja niihin liittyvien oikeuksien yleistä saatavuutta ja niiden

edistämistä, työpaikkojen laatua ja pysyvyyttä, samapalkkaisuutta, urakehitystä, naisten edustusta politiikassa ja talouselämässä sekä omistus- ja perintöoikeutta;

7. kehottaa komissiota ja YK:ta varmistamaan, että vuoden 2015 jälkeisessä kehitystavoitekehyksessä tunnustetaan ihmisten perusoikeutena ja pannaan täytäntöön oikeus parhaaseen mahdolliseen terveyden tasoon seksuaali- ja lisääntymisterveys ja niihin liittyvät oikeudet mukaan luettuina ja että siihen sisällytetään tavoitteet, jotka koskevat mahdollisuutta saada laadukkaita, edullisia, helposti saavutettavia ja tyydyttäviä terveyspalveluita, hoitoa ja terveystietoa läpi koko elämän; toteaa, että tavoitteiksi pitäisi asettaa esimerkiksi naimattomien ja nuorten naisten oikeus käyttää ehkäisyä, vaarallisissa oloissa tehtyjen aborttien, HI-viruksen ja sukupuolitautilien sekä sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunta ja hoito sekä niiden uhriksi joutuneiden tukeminen, raskaus- ja lapsivuodeajan hoito ja niihin liittyvät palvelut sekä luottamukselliset ja helposti saavutettavat erityispalvelut nuorille;
8. vaatii, että vuoden 2015 jälkeisessä kehitystavoitekehyksessä yhtenä tavoitteena on poistaa kaikenlainen naisiin ja tyttöihin kohdistuva väkivalta sekä muut naisiin ja tyttöihin kohdistuvat vahingolliset käytännöt, kuten ahdistelu, raiskaukset ja seksuaalinen hyväksikäyttö, prostituutio, orjuus, hyväksikäyttö, murhaaminen, naisten sukupuolielinten silpominen, pakkoavioliitot ja perheväkivalta; korostaa, että naisten oikeuksien, kuten heidän seksuaali- ja lisääntymisoikeuksiansa, suojelu ja heidän ihmisarvonsa turvaaminen on erittäin tärkeää, jotta voidaan ehkäistä ja torjua sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, suojella uhreja ja antaa heille asianmukaista neuvontaa sekä varmistaa näihin tekoihin syyllistyneiden rankaiseminen; kehottaa komissiota tekemään tällaisiin väkivaltaisiin tekoihin syyllistyneiden rankaisematta jättämisen torjunnasta yhden kehitysyhteistyöpolitiikkansa ensisijaisista tavoitteista; kehottaa myös pohtimaan mahdollisuutta asettaa kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan torjuminen erityistavoitteeksi tulevia vuosituhattavoitteita määritettäessä sisällyttämällä kehykseen erityistavoite naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi;
9. korostaa tarvetta tuomita myös jatkossa sukuelinten silpominen, kunniarikokset, pakkoavioliitot, lasten pakkoavioliitot sekä kaikkinaisen muun muassa uskonnon nimissä harjoitettu väkivalta, etenkin perheväkivalta, ja rangaista niistä;
10. kehottaa YK:ta painottamaan vuoden 2015 jälkeisessä kehyksessä synergivaikutuksia seksuaali- ja lisääntymisoikeuksien huomioon ottamisen ja muiden vuosituhattavoitteiden, kuten tyttöjen koulunkäynnin loppuun suorittamisen ja naisten vaikutusmahdollisuuksien parantamisen, toteutumisen välillä, ja edistämään siten perhesuunnittelupalvelujen saatavuutta etenkin maaseutualueilla;
11. kehottaa varmistamaan, että vuoden 2015 jälkeisessä kehyksessä noudatetaan osallistavaa lähestymistapaa sekä vankkaa vastuuvollisuutta, joka perustuu perusoikeuksiin, tasa-arvoon ja oikeudenmukaisuuteen, ja määritetään toimenpiteet ja mekanismit, joiden avulla voidaan arvioida ihmisoikeuksien alalla tehtyjen sitoumusten toteutumista poliittisen, ohjelmallisen ja taloudellisen vastuun näkökulmasta;
12. pyytää vauhdittamaan kansainvälisiä toimia äitiyskuolleisuuden, vastasyntyneiden kuolleisuuden ja lapsikuolleisuuden vähentämiseksi sekä toteaa jälleen, että lisääntymisterveydenhuollon yleinen saatavuus on tällä alalla keskeisessä asemassa;

13. kehottaa tukemaan myös jatkossa tutkimusta tehokkaampien ja kestävämpien ennaltaehkäisy- ja hoito-ohjelmien luomiseksi sekä tutkimus- ja kehitystyötä lääketieteellisten menetelmien, kuten rokotusten, lääkkeiden ja diagnostiikan, tehostamiseksi;
14. vaatii, että vuoden 2015 jälkeisessä kehityksessä paikalliset naisjärjestöt osallistuvat täysivaltaisesti sekä uusien vuosituhtavoitteiden sisällön määrittämiseen ja muotoiluun että näiden tavoitteiden täytäntöönpanoon omien odotustensa ja kokemustensa perusteella;
15. korostaa, että naisilla on tärkeä rooli ravitsemukseen ja elintarviketurvaan liittyvissä asioissa, koska 80 prosenttia Afrikan maataloudesta on heidän vastuullaan, vaikeivät he edelleenkin juuri koskaan voi omistaa viljelemäänsä maata; painottaa, että tämän vuoksi nälän poistaminen edellyttää pienviljelijöiden tukemista, jotta nämä voivat tuottaa riittävästi ruokaa itselleen ja perheenjäsenilleen; toteaa, että valtaosa pienviljelijöistä on naisia; kehottaa noudattamaan kaikissa elintarviketurvallisuuksissa koskevilla ohjelmissa sukupuolen huomioon ottavaa lähestymistapaa; korostaa tarvetta ennaltaehkäistä ja hoitaa etenkin raskaana olevien naisten sekä pikkulasten aliravitsemusta hyväksi todetuilla menetelmillä;
16. vaatii YK:ta kiinnittämään huomiota ihmisoikeuksiin arvioidessaan vuosituhtavoitteita vuoden 2015 jälkeen sekä varmistamaan riittävällä lainsäädännöllä, että lainsäädännön ja täytäntöönpanon alalla toteutetaan toimenpiteitä, joilla suojellaan naisten oikeuksia siten, ettei lainsäädännössä syrjitä, pakoteta tai alisteta ketään väkivaltaan millään perusteella riippumatta henkilön iästä, sukupuolesta, rodusta, etnisestä alkuperästä, kulttuurista, uskonnosta, siviilisäädystä, vammaisuudesta, hiv-positiivisuudesta, kansallisesta alkuperästä, siirtolaisasemasta, kielitaidosta, seksuaalisesta suuntautumisesta, sukupuoli-identiteetistä tai muista tekijöistä ja ominaisuuksista; katsoo, että lainsäädännön, politiikan ja sääntelyn alalta on poistettava kaikki tähän liittyvät esteet ja rangaistukset, kuten raskaana olevien teinityttöjen koulunkäyntiä koskeva kieltä;
17. korostaa tarvetta varmistaa syrjäytyneiden väestöryhmien pääsy laadukkaaseen perusopetukseen erityisesti maaseudulla ja konfliktialueilla, mikä pätee myös vammaisiin lapsiin ja lapsityöläisiin;
18. kehottaa lisäämään toimia sukupuolinäkökulman sekä naisiin kohdistuvan syrjinnän ja väkivallan poistamisen sisällyttämiseksi kaikkiin ulkoisen avun politiikkoihin ja ohjelmiin; kehottaa rahoittamaan sukupuolten tasa-arvoa edistäviä strategioita kaikissa kehitysaputoimistoissa, mukaan lukien paikallisten naisjärjestöjen sellaisen toiminnan rahoittaminen, jossa keskitytään naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen;
19. kehottaa tutkimaan syvällisemmin niin lapsipornon ja aikuispornon välistä yhteyttä ja sen vaikutusta tyttöihin, naisiin, poikiin ja miehiin kuin pornon ja seksuaalisen väkivallan välistä yhteyttä sekä ryhtymään konkreettisiin toimenpiteisiin niiden torjumiseksi;
20. kehottaa kaikkia maita ratifioimaan pikaisesti kaikkinaisen naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen sukupuolten tasa-arvon lisäämiseksi;
21. korostaa tarvetta suunnitella ja toteuttaa terveysohjelmia, joilla vahvistetaan terveydenhoitojärjestelmiä, koska maailmanlaajuinen talouskriisi on kiihdyttänyt HI-

viruksen/aidsin, tuberkuloosin, malarian sekä niin kutsuttujen laiminlyötyjen trooppisten sairauksien leviämistä;

22. korostaa, että odottavien äitien terveydentilan parantamista koskeva tavoite on tärkeä, jotta voidaan vähentää äitiyskuolleisuutta ja mahdollistaa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä sekä perhesuunnittelua koskevien palvelujen yleinen saatavuus; korostaa seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevan valistuksen ja tiedottamisen merkitystä välttämättömänä osana naisten terveyttä koskevaa asialistaa;
23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita, sukupuolten tasa-arvoa ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän kieltoa koskevien tavoitteiden monialaisuuden takia, lisäämään näihin tavoitteisiin keskittyville ohjelmille myönnettävän kehitysavun määrää tasa-arvoasioiden huomioimiseksi kehitysavun suunnittelun kaikissa vaiheissa (yksilöinti, muotoilu, täytäntöönpano ja arviointi);
24. korostaa, että sukupuolten tasa-arvolla ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisellä on tärkeä rooli kaikkien vuosituhattavoitteiden muotoilussa ja saavuttamisessa; korostaa, että on suunniteltava erityisiä ohjelmia, joiden tarkoituksena on parantaa naisten vaikutusmahdollisuuksia, heidän sosioekonomista riippumattomuuttaan ja syrjimättömyyttään, jotta voidaan saavuttaa sekä sukupuolten tasa-arvo että vuosituhattavoitteet;
25. toistaa painokkaasti muissa päätöslauselmissa esittämänsä kannan, jonka mukaan perhesuunnitteluohjelmien päämääränä on oltava antaa pariskunnille ja yksilöille mahdollisuus tehdä vapaita, vastuullisia ja tietoon perustuvia päätöksiä lasten hankkimisesta ja tuoda saataville joukko turvallisia, tehokkaita ja hyväksyttäviä perhesuunnittelumenetelmiä, joista he voivat valita, eikä siihen saa liittyä minkäänlaista pakkoa, kuten kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin toimintaohjelmassa todetaan; kehottaa jäsenvaltioita, EU:ta ja YK:ta noudattamaan tätä lähestymistapaa vuoden 2015 jälkeisessä vuosituhattavoitekehityksessä;
26. kehottaa toimivaltaisia viranomaisia noudattamaan perhenäkökohtien valtavirtaistamiseen perustuvaa lähestymistapaa toteuttaessaan vuoden 2015 jälkeisiä vuosituhattavoitteita koskevaa strategiaa YK:n järjestelmässä määritettyjen menettelytapojen¹ mukaisesti;
27. toteaa, että koulutusta koskevan vuosituhattavoitteen 2 osalta on edistytty kohtalaisesti; toteaa erityisesti, että tyttöjen osallistuminen peruskoulutukseen on lisääntynyt; korostaa, että tarvitaan lisätoimenpiteitä, joiden avulla kaikki tytöt voivat suorittaa peruskoulutuksen loppuun sekä saada ylemmän perusasteen sekä keski- ja korkea-asteen koulutusta;
28. toteaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että sekä tytöille että pojille opetetaan sukupuolten tasa-arvoa koskevia asioita heti, kun he aloittavat koulunkäynnin, jotta asenteet ja sosiaaliset stereotypiat muuttuvat vähitellen ja sukupuolten tasa-arvosta tulee yhteiskunnan peruseriaate kaikissa maailman maissa;

¹ YK:n ihmisoikeusneuvosto, päätöslauselma 12/21 ja muut asiaa koskevat päätöslauselmat.

29. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään kaikkinaisen sukupuoleen, siviilisäätyyn ja ikään sekä uskonnollisiin tai perinteisiin käytäntöihin, kuten sukuelinten silpominen, sukupuoleen perustuvat murhat, kunniarikokset, naisten kaappaukset, naisten laitton vapaudenriisto ja pakkoavioliitot, perustuvan syrjinnän kieltäviä sitovia lausekkeita kolmansien maiden kanssa tekemiinsä kahdenvälisiin sopimuksiin;
30. kehottaa osoittamaan vuoden 2015 jälkeiselle vuosituhattavoitekehitykselle riittävät määrärahat kehitysapua, ympäristötoimia ja köyhien auttamista varten, jotta tavoitteet voitaisiin saavuttaa; muistuttaa, että avunantajien on toteutettava vuoden 2015 jälkeisen vuosituhattavoitekehityksen yhteydessä pitkäaikaiset rahoitussitoumuksensa, joista yksi on julkisen kehitysavun nostaminen 0,7 prosenttiin bruttokansantulosta, sekä investoitava uusista rahoituslähteistä saatavan rahoituksen lisäämiseen ja lopetettava veropetokset ja veronkierto;
31. pitää tärkeänä, että naisia ei pidetä pelkästään heikossa asemassa olevana väestöosana vaan myös kehityspolitiikan aktiivisena edistäjänä voimana; korostaa myös, että naiset ovat osoittautuneet päteviksi ongelmien ja konfliktien ratkaisijoiksi, ja pyytää näin ollen komissiota ja kaikkia maita lisäämään naisten edustusta toiminta- ja työryhmissä;
32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota puhumaan yhdellä äänellä tulevilla neuvotteluissa sekä ottamaan parlamentin suositukset huomioon vuoden 2015 jälkeistä vuosituhattavoitekehystä koskevassa EU:n kannassa;
33. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan kansainvälistä perheen vuotta, jota vietetään kahdekkymmenettä kertaa vuosituhtauskehitystavoitteiden tavoitevuoden kynnyksellä, koska se antaa mahdollisuuden painottaa jälleen kerran perheiden asemaa osana yhdenmukaista ja kattavaa lähestymistapaa kehityksen alalla;
34. korostaa, ettei naisten asemaa koskevien vuosituhtauskehitystavoitteiden paikallaan polkeminen johdu pelkästään rahoitusongelmista tai teknisistä esteistä, vaan se on erityisesti seurausta poliittisen tahdon puuttumisesta;
35. kehottaa jättämään vuosituhtauskehitystavoitteisiin kohdennetut EU:n humanitaarisen avun määrärahat selkeästi sellaisten rajoitusten ulkopuolelle, joita Yhdysvallat tai muut avunantajat asettavat humanitaariselle avulle, ja varmistamaan erityisesti, että aseellisten konfliktien yhteydessä raiskatuksi tulleilla naisilla ja tytöillä on mahdollisuus aborttiin.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	20.3.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 25 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Silvana Koch-Mehrin, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Norica Nicolai, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raül Romeva i Rueda, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Minodora Cliveti, Silvia Costa, Anne Delvaux, Mariya Gabriel, Mojca Kleva Kekuš, Katarína Neveďalová, Angelika Werthmann

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	23.4.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 20 -: 4 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Andreas Pitsillides, Jean Roatta, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini, Jan Zahradil
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Victor Boștinaru